

Andra Kungaboken

Andra Kungaboken fortsätter skildringen från ca 852 fKr. Trots profeter som Elia (1-2), Elisha (2-9, 13:14f), Jona (14:25), Hosea och Amos fortsatte nordriket Israel i synd och ondska under en rad onda kungar (9-16). Gud sände sin straffdom genom arameerna från ca 850 fKr (5-8, 13, 16) och assyrierna från ca 740 fKr (15-17), tills huvudstaden Samaria intogs 722 fKr och folket fördes bort från landet (17).

Sydriket Juda med Jerusalem försökte rensa ut avgudarna under kungar som Hiskia (18-20) och Josia (22-23) och profeter som Jesaja (19:2f), Joel, Mika, Sefanja, Habackuk och Jeremia. Men efter Manasses barnoffer, ockultism och blodsutgjutelse (21) kom den oundvikliga domen genom Babels kung Nebukadnessar (24-25), som intog Jerusalem och förde bort folket i omgångar åren 605, 597 och 587 fKr.

Kungaböckerna är troligen skrivna under den babyloniska fångenskapen i mitten av 500-talet, eftersom den slutar med kung Jojakins benådning 561 fKr (25:27f) och inte med hela folkets befrielse 539 fKr (jfr 2 Krön 36:22). Författaren kan ha varit Jeremia (enligt traditionen), hans sekreterare Baruk (Jer 36:4) eller någon annan som haft tillgång till Israels historiska källor (se t ex 1:18).

Herrens dom över Ahasja

¹ Efter Ahabs död gjorde Moab uppror mot Israel.

² Ahasja föll ut genom spjälorna på sin övervåning i Samaria och skadade sig så att han blev sjuk. Då skickade han efter sändebud och sade till dem: ”Gå och fråga Baal-Sebub, guden i Ekron, om jag ska bli frisk från denna sjukdom.”

³ Men HERRENS ängel hade sagt till tishbiten Elia: ”Bryt upp och gå och möt sändebuden från kungen i Samaria och säg till dem: Är det för att det inte finns någon Gud i Israel som ni går och frågar Baal-Sebub, guden i Ekron?”

⁴ Därför säger HERREN så: Du ska inte komma upp ur den säng där du lagt dig, för du måste dö”. Och Elia gick.

⁵ När sändebuden kom tillbaka till kungen, frågade han dem: ”Varför kommer ni tillbaka?”

⁶ De svarade honom: ”En man kom emot oss och sade till oss: Gå tillbaka till kungen som har sänt er och säg till honom: Så säger HERREN: Är det för att det inte finns någon Gud i Israel som du sänder bud för att fråga Baal-Sebub, guden i Ekron? Därför ska du inte komma upp ur den säng där du lagt dig, för du måste dö.”

⁷ Kungen frågade dem: ”Hur såg mannen ut som kom emot er och talade till er på det sättet?”

1:1 2 Kung 3:5, 2 Sam 8:2. **1:2** 5 Mos 18:11, Jes 8:19, 19:3. **1:2** Baal-Sebub betyder ”flugornas herre”, troligen en förvrängning av Baal-Sebul, ”den upphöjde herren”. Tillbads i Ugarit som dödsrikets herre (jfr Hebr 2:14) och åkallades för att driva ut sjukdomsandar (jfr Matt 12:24). **1:2** Ekron Filisteisk stad, den nordligaste på Gazaremsan (1 Sam 5:16, 6:16). **1:4** 2 Kung 8:10.

8 De svarade honom: "Mannen hade en hårmantel och ett läderbälte om höfterna." Då sade han: "Det var tishbiten Elia."

9 Han sände ett befäl med femtio man till Elia. När befälet kom upp till honom där han satt på toppen av berget, sade han till honom: "Gudsman! Kungen befäller dig att komma ner."

10 Elia svarade befälet: "Om jag är en gudsman ska eld komma ner från himlen och förtära dig och dina femtio man." Då kom eld ner från himlen och förtärde honom och hans femtio man.

11 Ahasja sände ett annat befäl till honom med femtio man. Befälet sade till honom: "Gudsman, så säger kungen: Kom genast ner!"

12 Elia svarade och sade till dem: "Om jag är en gudsman ska eld komma ner från himlen och förtära dig och dina femtio man." Då kom Guds eld ner från himlen och förtärde honom och hans femtio man.

13 Åter sände han i väg ett tredje befäl med femtio man. Befälet drog dit upp, och när han kom fram föll han ner på sina knän för Elia och bad honom: "Gudsman, låt mitt liv och dessa dina femtio tjänares liv vara värt något i dina ögon.

14 Eld kom ner från himlen och förtärde de första två befälen med deras femtio man. Men låt nu mitt liv vara värt något i dina ögon."

15 HERRENS ängel sade till Elia: "Gå ner med honom och var inte rädd för honom." Då reste Elia

1:8 Sak 13:4, Matt 3:4, Mark 1:6. **1:8** hårmantel Antingen hans klädsel (Sak 13:4, Matt 3:4) eller buskig kroppsbehåring (jfr 1 Mos 25:25). **1:10** 1 Kung 18:36f, Luk 9:54, Job 1:16. **1:10** eld komma ner från himlen Syftar ibland på blixtnedslag (2 Mos 9:24). **1:11** 1 Sam 19:21.

sig och gick med honom ner till kungen

¹⁶ och sade till honom: ”Så säger HERREN: Du skickade sändebud för att fråga Baal-Sebub, guden i Ekron, som om det inte fanns någon Gud i Israel som du kunde fråga. Därför ska du inte komma upp ur den säng som du har lagt dig i, för du måste dö.”

¹⁷ Och Ahasja dog enligt det ord som HERREN hade talat genom Elia. Joram blev kung efter honom i Juda kung Jorams, Joshafats sons, andra regeringsår. Ahasja hade nämligen ingen son.

¹⁸ Vad som mer finns att säga om Ahasja och vad han gjorde, det är skrivet i Israels kungars krönika.

2

Elias himmelsfärd

¹ När HERREN skulle ta upp Elia till himlen i en stormvind, gick Elia och Elisha från Gilgal.

² Elia sade till Elisha: ”Stanna här, för HERREN har sänt mig till Betel.” Men Elisha svarade: ”Så sant HERREN lever och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte.” Och de gick ner till Betel.

³ Då kom profetlärjungarna i Betel ut till Elisha och sade till honom: ”Vet du att HERREN ska ta din herre ifrån dig i dag, upp över ditt huvud?” Han svarade: ”Ja, jag vet. Men var tysta!”

1:17 2 Kung 3:1, 2 Krön 21:3. **1:17** Joram Bror till Ahasja och son till Ahab (3:1), till skillnad från kung Joram i Jerusalem (8:16f).

2:1 När Någon gång efter 852 fKr (jfr 2 Krön 21:5, 12). **2:1** Gilgal Plats nära Jeriko, en bas för både Josua (Jos 4:19f) och Samuel (1 Sam 7:16). **2:2** Betel Tempelstad ca 2 mil väster om Gilgal (1 Mos 35:1f, 1 Kung 12:29f, Amos 7:10f).

⁴ Elia sade till honom: "Elisha, stanna här, för HERREN har sänt mig till Jeriko." Men han svarade: "Så sant HERREN lever och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte." Och de kom till Jeriko.

⁵ Då gick profetlärjungarna i Jeriko fram till Elisha och sade till honom: "Vet du att HERREN ska ta din herre ifrån dig i dag, upp över ditt huvud?" Han svarade: "Ja, jag vet. Men var tysta!"

⁶ Elia sade till honom: "Stanna här, för HERREN har sänt mig till Jordan." Men han svarade: "Så sant HERREN lever och så sant du själv lever, jag lämnar dig inte." Och de gick båda vidare.

⁷ Men femtio av profetlärjungarna gick och ställde sig på avstånd längre bort, medan de båda stod vid Jordan.

⁸ Elia tog sin mantel, vek ihop den och slog på vattnet. Då delade det sig åt båda sidor och de gick bägge igenom på torr mark.

⁹ När de hade kommit över sade Elia till Elisha: "Be mig om vad du vill att jag ska göra för dig, innan jag tas ifrån dig." Elisha sade: "Låt mig få en dubbel arvslott av din ande."

¹⁰ Han svarade: "Du har bett om något svårt. Men om du ser mig när jag tas ifrån dig, då kommer du att få det. Annars blir det inte så."

2:4 Jeriko Urgammal stad på Jordanslätten (Jos 2 och 6), ca 2 mil öster om Betel. **2:6** Jordan Floden låg ca 8 km öster om Jeriko. Här hade floden delat sig för Josua (Jos 3). Längre mot sydost ligger berget Nebo där Mose hade slutat sina dagar (5 Mos 34). **2:8** 2 Mos 14:21f, Jos 3:16, 1 Kung 19:13f. **2:9** 5 Mos 21:7. **2:9** dubbel arvslott Den förstföddes andel (5 Mos 21:17) som faderns efterträdare.

11 Medan de gick och samtalade, kom en vagn av eld med hästar av eld och skilde de båda från varandra. Och Elia for i stormvinden upp till himlen.

12 Elisha såg det och ropade: "Min far, min far! Du som för Israel är både vagnar och ryttare!" Sedan såg han honom inte mer. Elisha tog tag i sina kläder och rev dem mitt itu.

13 Därefter tog han upp Elias mantel, som hade fallit av honom, och vände tillbaka och ställde sig vid Jordans strand.

14 Han tog Elias mantel, som hade fallit av honom, och slog på vattnet och sade: "Var är HERREN, Elias Gud?" Och när Elisha slog på vattnet, delade det sig åt båda sidor. Han gick över.

15 När profetlärjungarna borta vid Jeriko såg det, sade de: "Elias ande vilar över Elisha." De gick emot honom och bugade sig till marken för honom.

16 Och de sade till honom: "Bland dina tjänare finns femtio tappra män. Låt dem gå och söka efter din herre. Kanske har HERRENS Ande lyft upp honom och kastat ner honom på något berg eller i någon dal." Men han svarade: "Sänd inte i väg någon."

17 Men de fortsatte att envist be honom tills han kände sig besvärad, så han sade: "Skicka dem då!"

2:11 1 Mos 5:24. **2:12** 1 Mos 37:34, 2 Kung 13:14, Job 1:20. **2:12** vagnar och ryttare Det förnämsta uttrycket för militär styrka (jfr 6:14, 7:6, 18:24, Ps 20:8). **2:13** 1 Kung 19:19. **2:13** Elias mantel Profetmanteln som hade lagts över honom vid hans kallelse (1 Kung 19:19). **2:16** 1 Kung 18:12.

Då sände de i väg de femtio männen, och de sökte efter Elia i tre dagar men fann honom inte.

¹⁸ När de sedan kom tillbaka till honom där han var i Jeriko, sade han till dem: ”Sade jag inte till er att ni inte skulle gå?”

Vattnet vid Jeriko

¹⁹ Männen i staden sade till Elisha: ”Staden har ett bra läge, som min herre ser, men vattnet är dåligt och landet bär ingen frukt.”

²⁰ Han sade: ”Hämta åt mig en ny skål och lägg salt i den.” Och de hämtade en sådan åt honom.

²¹ Därefter gick han ut till vattenkällan och kastade salt i den och sade: ”Så säger HERREN: Jag har nu gjort detta vatten hälsosamt. Det ska inte längre komma död och ofruktsamhet av det.”

²² Och vattnet blev hälsosamt och är så än i dag enligt det ord Elisha talade.

Pojkarna vid Betel

²³ Därefter begav han sig upp till Betel. Medan han var på väg dit upp kom en grupp unga pojkar ut ur staden. De började håna honom och ropade till honom: ”Upp med dig, flintskalle! Upp med dig, flintskalle!”

2:19 2 Mos 15:23f. **2:19** bär ingen frukt Annan översättning: ”orsakar missfall”. Flera förklaringar har föreslagits, t ex parasiter med snäckfeber eller radioaktiva partiklar. **2:21** salt Symboliserar renhet och förbundstrohet (jfr 3 Mos 2:13). **2:23** unga pojkar Hebr. når används även om unga män, t ex Isak (1 Mos 22:5 med not) eller Salomo (1 Kung 3:7). **2:23** Upp med dig Dvs försvinn liksom Elia (vers 11). **2:23** flintskalle I motsats till den kanske hårige Elia (1:8). Hår förknippades med andlig kraft (4 Mos 6:5, Dom 16:17).

²⁴ Han vände sig om och såg på dem och förbannade dem i HERRENS namn. Då kom två björnhonor ut ur skogen och rev ihjäl fyrtiotvå av pojkarna.

²⁵ Därifrån gick han till berget Karmel och vände sedan tillbaka till Samaria.

3

Joram blir kung över Israel

¹ Joram, Ahabs son, blev kung över Israel i Samaria i Juda kung Joshafats artonde regeringsår och regerade i tolv år.

² Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon men inte som hans far och mor, för han skaffade bort den baalsstod som hans far hade låtit göra.

³ Men han höll fast vid de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlett Israel med. Från dessa avstod han inte.

Krig mot Moab

⁴ Mesha, kungen i Moab som hade stora fårhjordar, hade betalat i skatt till Israels kung 100 000 lamm och ull av 100 000 baggar.

⁵ Men när Ahab var död gjorde Moabs kung uppror mot Israels kung.

3:1 2 Kung 1:17. **3:1** Joram ... tolv år Ca 852-841 fKr. Joram betyder "Herren är upphöjd". **3:2** 1 Kung 16:31f. **3:3** 1 Kung 12:28f.

3:4 Mesha För att fira frigörelsen från Israel (vers 27) reste han en stele (stenstod) som i dag finns i Louvren i Paris. I inskriptionen anklagar han Israel för förtryck, prisar sin gud Kemosh och beskriver att han sedan dödade alla män i de israelitiska gränstäderna Nebo och Atarot (4 Mos 32:3) och "helgade" kvinnorna åt Kemosh. **3:5** 2 Kung 1:1. **3:5** uppror Moabs anfall i 2 Krön 20 kom antingen efter eller före Israels krigståg i 2 Kung 3.

⁶ Då drog kung Joram ut från Samaria och mönstrade hela Israel.

⁷ Sedan sände han bud till kung Joshafat i Juda och lät säga: "Moabs kung har gjort uppror mot mig. Vill du gå med mig för att strida mot Moab?" Han svarade: "Ja, jag går med – jag som du, mitt folk som ditt folk, mina hästar som dina hästar!"

⁸ Han frågade: "Vilken väg ska vi dra ut?" Han svarade: "Vägen genom Edoms öken."

⁹ Så drog de ut, Israels kung, Judas kung och Edoms kung. Men när de vandrat omkring i sju dagar fanns det inte längre något vatten, varken för hären eller för djuren som de förde med sig.

¹⁰ Då sade Israels kung: "Så olyckligt att HERREN skulle kalla samman dessa tre kungar för att ge dem i Moabs hand!"

¹¹ Men Joshafat sade: "Finns det ingen HERRENS profet här, så att vi kan fråga HERREN genom honom?" Då svarade en av de tjänare som Israels kung hade med sig: "Elisha, Shafats son, finns här, han som brukade hälla vatten över Elias händer."

¹² Joshafat sade: "Hos honom är HERRENS ord." Israels kung och Joshafat och Edoms kung gick då ner till honom.

¹³ Men Elisha sade till Israels kung: "Vad har jag med dig att göra? Gå du till din fars profeter och din mors profeter." Israels kung svarade honom: "Nej, HERREN har kallat samman dessa tre kungar för att ge dem i Moabs hand!"

3:7 1 Kung 22:4. **3:8** genom Edoms öken Runt Döda havet söderifrån, för att undvika Moabs befästningar mot norr. **3:11** 1 Kung 22:5, 7. **3:13** din fars profeter och din mors profeter Ahab och Isebels profeter för Baal och Ashera (1 Kung 18:19).

14 Då sade Elisha: ”Så sant HERREN Sebaot lever, han som jag tjänar: Om det inte vore för kung Joshafat av Juda så skulle jag inte bry mig om dig eller ens se åt dig.

15 Men hämta nu hit åt mig en man som spelar harpa.” Och när harpspelaren spelade kom HERRENS hand över honom.

16 Han sade: ”Så säger HERREN: Gräv grop vid grop i denna dal,

17 för så säger HERREN: Ni ska inte märka någon vind eller se något regn, men ändå ska dalen bli full med vatten så att både ni själva, er boskap och era andra djur får att dricka.

18 Men HERREN anser inte detta vara nog, utan han ska också ge Moab i er hand.

19 Ni ska inta alla befästa städer och alla andra viktiga städer. Ni ska hugga ner alla goda träd och alla vattenkällor ska ni täppa igen. Och all bördig åkermark ska ni fördärva med stenar.”

20 Och se, på morgonen, vid den tid då matoffret frambärs, strömmade vatten till från Edomssidan, så att landet fylldes med vatten.

21 Hela Moab hade hört att kungarna hade dragit upp för att strida mot dem. Och alla som var i vapenför ålder eller däröver hade kallats samman och stod vid gränsen.

22 När de steg upp tidigt på morgonen och solen lyste på vattnet, såg det ut för moabiterna som om vattnet framför dem var rött som blod.

3:15 1 Sam 10:5. **3:15** spelar harpa Musik förknippades med profetisk inspiration (1 Sam 10:5, 1 Krön 25:1f). **3:20** 2 Mos 29:39f.

23 Då sade de: ”Det är blod! Kungarna har säkert kommit i strid och dödat varandra. Nu till plundring, Moab!”

24 Men när de kom till Israels läger bröt israeliterna fram och slog moabiterna, som flydde för dem. Och de drog in i landet och slog moabiterna.

25 De förstörde städerna och kastade var och en sin sten på all bördig åkermark tills den var övertäckt. De täppte till alla vattenkällor och fällde alla goda träd. Till slut återstod endast stenarna av Kir-Hareset. Slungkastarna omringade staden och besköt den.

26 När Moabs kung såg att han inte kunde stå emot i striden, tog han med sig sjuhundra svärdbeväpnade män för att slå sig igenom till Edoms kung. Men de kunde inte.

27 Då tog han sin förstfödde son, som skulle bli kung efter honom, och offrade honom som brännoffer på muren. En stark vrede kom då över Israel, som bröt upp och lämnade honom i fred och vände tillbaka till sitt land igen.

4

Elishas underverk

1 En kvinna som var hustru till en av profetlärjungarna ropade till Elisha: ”Min man, din tjänare, har dött. Du vet att din tjänare fruktade

3:25 Kir-Hareset Betyder ”ruinmuren”, en omskrivning för huvudstaden Kir-Moab i södra Moab. **3:27** sin förstfödde son Annan översättning: ”hans förstfödde son” (alltså den edomitiske kungens).

3:27 stark vrede Oklar vers. Kan syfta på moabiternas, edomiternas, Guds eller israeliternas egen vrede. **4:1** 3 Mos 25:39f, Matt 18:25.

HERREN. Nu kommer hans fordringsägare och vill ta mina båda söner till slavar.”

² Elisha sade till henne: ”Vad kan jag göra för dig? Säg mig vad du har hemma?” Hon svarade: ”Din tjänarinna har inget annat hemma än en flaska olja.”

³ Då sade han: ”Gå och låna kärl av alla dina grannar, tomma kärl men inte för få.

⁴ Gå sedan in och stäng igen dörren om dig och dina söner och håll olja i alla kärLEN. När ett kärl är fullt, så flytta det.”

⁵ Då gick hon ifrån honom. Sedan hon hade stängt igen dörren om sig och sina söner, bar de fram kärLEN till henne och hon hällde i av oljan.

⁶ När kärLEN var fulla, sade hon till en av sina söner: ”Ge mig ett kärl till.” Men han svarade henne: ”Det finns inget mer kärl.” Då stannade oljeflödet.

⁷ Hon gick och berättade det för gudsmannen. Han sade: ”Gå och sälj oljan och betala din skuld. Sedan kan du och dina söner leva av det som blir över.”

Elisha hos shunemitiskan

⁸ En dag kom Elisha över till Shunem. Där bodde en rik kvinna som övertalade honom att äta hos henne. Så ofta han sedan kom förbi tog han in där och åt.

4:1 slavar En skuldsatt israelit skulle arbeta av skulden i sex år och sedan vara fri (5 Mos 15:12f). **4:2** 1 Kung 17:12f. **4:8** Jos 19:18. **4:8** Shunem By på slätten knappt en mil söder om Nasaret, hemort för Abishag (se 1 Kung 1:3).

⁹ En gång sade hon till sin man: ”Jag har förstått att han som ständigt kommer över hit är en helig gudsman.

¹⁰ Vi kan väl mura upp ett litet rum på taket och sätta in en säng, ett bord, en stol och en ljusstake åt honom? Så kan han ta in där när han kommer till oss.”

¹¹ Så kom han dit en dag och tog in i rummet och lade sig där.

¹² Han sade till sin tjänare Gehasi: ”Kalla hit shunemitiskan.” Då kallade han dit henne, och hon infann sig där hos tjänaren.

¹³ Sedan sade han till honom: ”Säg till henne: Se, du har haft allt detta besvär för oss. Vad kan jag nu göra för dig? Kan jag lägga ett ord för dig hos kungen eller befälhavaren?” Men hon svarade: ”Nej, jag bor ju här mitt ibland mitt folk.”

¹⁴ Då frågade han: ”Vad kan jag då göra för henne?” Gehasi svarade: ”Jo, hon har ingen son och hennes man är gammal.”

¹⁵ Då sade han: ”Kalla på henne.” Han kallade på henne. Hon stannade i dörren, och Elisha sade:

¹⁶ ”Nästa år vid just den här tiden ska du ha en son i famnen”. Hon svarade: ”Nej, min herre, du gudsman! Inbilla inte din tjänarinna något sådant.”

¹⁷ Men kvinnan blev havande och födde en son nästa år, just vid den tid som Elisha hade sagt till henne.

¹⁸ När pojken blev större gick han en dag ut till sin far hos skördemännen.

4:10 rum på taket Taket fungerade som en avskild uteplats (Apg 10:9, Ords 21:9). **4:13** Luk 10:40f. **4:16** 1 Mos 18:10, 14.

¹⁹ Då började han klaga för sin far: "Mitt huvud! Mitt huvud!" Fadern sade till sin tjänare: "Ta honom och bär honom till hans mor."

²⁰ Han tog honom och förde honom till hans mor. Han satt i hennes knä till middagstiden. Då dog han.

²¹ Men hon gick upp och lade honom på gudsmannens säng, stängde igen om honom och gick ut.

²² Därefter kallade hon på sin man och sade: "Sänd till mig en av tjänarna med ett åsnesto. Jag skyndar mig i väg till gudsmannen och kommer strax tillbaka."

²³ Han sade: "Varför ger du dig av till honom i dag? Det är ju varken nymånad eller sabbat?" Hon svarade: "Oroa dig inte."

²⁴ Sedan lät hon sadla åsnan och sade till sin tjänare: "Driv på framåt och stanna inte förrän jag säger till."

²⁵ Så gav hon sig i väg och kom till gudsmannen på berget Karmel.

När gudsmannen fick se henne på avstånd, sade han till sin tjänare Gehasi: "Se, där är shunemitiskan.

²⁶ Spring nu och möt henne och fråga: Ni mår väl bra, du och din man och pojken?" Hon svarade: "Ja."

²⁷ Men när hon kom upp till gudsmannen på berget, tog hon tag om hans fötter. Då gick Gehasi

4:23 nymånad Varje ny månad inleddes med en dag för fest, vila och gudstjänst (1 Sam 20:5f). **4:25** 2 Kung 2:25. **4:25** berget Karmel Åsrygg ca 2 mil väster om Shunem (se 1 Kung 18:19).

4:27 tog hon tag om hans fötter Ödmjukt vädjande gest, vanlig i mesopotamiska texter (jfr Matt 28:9).

fram och ville driva bort henne. Men gudsmannen sade: "Låt henne vara, för hennes själ är bedrövad. Men HERREN har dolt detta för mig och inte låtit mig få veta det."

²⁸ Och hon sade: "Inte bad jag väl min herre om en son? Sade jag inte att du inte skulle inbilla mig något?"

²⁹ Då sade han till Gehasi: "Spänn bältet om dig och ta min stav i handen och ge dig av. Om du möter någon så hälsa inte på honom, och om någon hälsar på dig så svara inte. Lägg sedan min stav på pojkens ansikte."

³⁰ Men pojkens mor sade: "Så sant HERREN lever och så sant du själv lever, jag släpper dig inte." Då stod han upp och följde med henne.

³¹ Gehasi hade redan gått före dem och lagt staven på pojkens ansikte. Men inte ett ljud hördes och inget spår av liv märktes. Då vände han tillbaka och gick emot Elisha och berättade det för honom och sade: "Pojken har inte vaknat."

³² När Elisha kom in i huset, fick han se att pojken låg död på hans säng.

³³ Då gick han in och stängde igen dörren om dem båda och bad till HERREN.

³⁴ Han steg upp i sängen och lade sig över pojken, så att han hade sin mun på hans mun, sina ögon på hans ögon och sina händer på hans händer. När han så lutade sig över honom blev pojkens kropp varm.

4:29 Luk 10:4. **4:29** Spänn bältet om dig så att den långa manteln inte hindrade rörelserna (jfr 1 Kung 18:46). **4:33** Matt 6:6, Apg 9:40. **4:34** 1 Kung 17:21f, Apg 20:10f.

³⁵ Därefter gick han fram och tillbaka i rummet och steg sedan åter upp i sängen och lutade sig över honom. Då nös pojken sju gånger, och sedan slog han upp ögonen.

³⁶ Elisha ropade på Gehasi och sade: "Kalla på shunemitiskan." Han kallade in henne, och när hon kom in till honom sade han: "Ta din son."

³⁷ Då kom hon fram och föll ner för hans fötter och bugade sig med ansiktet mot jorden. Därefter tog hon sin son och gick ut.

Döden i grytan

³⁸ Elisha kom tillbaka till Gilgal medan svält rådde i landet. När profetlärjungarna satt inför honom, sade han till sin tjänare: "Sätt på den stora grytan och koka något till soppa åt profetlärjungarna."

³⁹ En av dem gick ut på marken för att plocka något grönt. Då fick han se en vild slingerväxt, och av den plockade han manteln full med något som liknade gurkfrukter. När han kom in, skar han sönder dem och lade dem i soppgrytan, utan att veta vad det var.

⁴⁰ De öste upp åt männen för att de skulle äta. Men så snart de hade börjat äta av soppan, skrek de till och sade: "Det är döden i grytan, gudsman!" Och de kunde inte äta.

⁴¹ Då sade han: "Hämta lite mjöl!" Han kastade det i grytan och sade: "Ös upp åt folket och låt dem äta." Och nu fanns inget skadligt mer i grytan.

4:36 Luk 7:15f, Hebr 11:35. **4:36** Ta din son Jesus uppväckte senare en änkas son i grannbyn Nain ca 2 km åt nordost (Luk 7:11f).

4:38 2 Kung 2:1, 8:1. **4:39** vild slingerväxt ... något som liknade gurkfrukter Tolkas ofta som den giftiga kolokvinten, vars gula frukter också kallas sodomsäpplen.

Hundra män mättas

⁴² Det kom en man från Baal-Shalisha och han hade med sig förstlingsbröd åt gudsmannen, tjugo kornbröd och ax av grönskuren säd i sin påse. Då sade Elisha: "Ge det åt folket att äta."

⁴³ Men hans tjänare sade: "Hur kan jag sätta fram det här till hundra män?" Han sade: "Ge det åt folket att äta, för så säger HERREN: De ska äta och få över."

⁴⁴ Då satte han fram det till dem, och de åt och fick över, så som HERREN hade sagt.

5

Naaman botas från spetälska

¹ Naaman, den arameiske kungens högste befälhavare, hade stort anseende hos sin herre och var mycket aktad, eftersom HERREN genom honom hade gett seger åt Aram. Han var en modig stridsman men spetälsk.

² Arameerna hade varit ute på plundringståg och fört med sig en ung flicka som fånge från Israels land. Hon kom i tjänst hos Naamans hustru.

³ Flickan sade till sin matmor: "Tänk om min herre vore hos profeten i Samaria! Då skulle han befria honom från hans spetälska."

4:42 4 Mos 18:31, Matt 14:15f, 15:32f, Mark 6:35f, 8:1f, Luk 9:12f, Joh 6:5f. **4:42** Baal-Shalisha Okänd plats, troligen i västra Israel.

4:42 förstlingsbröd Skulle framföras till prästen strax efter påsken (3 Mos 23:10). **5:1** Naaman Betyder "behaglig". Jesus nämner honom som ett exempel på Guds omsorg om icke-judar (Luk 4:27).

5:1 spetälsk Hebr. saráat används även om andra hudsjukdomar. Se 3 Mos 13-14.

⁴ Då gick Naaman och berättade det för sin herre och sade: "Så och så har flickan från Israels land sagt."

⁵ Kungen i Aram svarade: "Res du dit, så ska jag skicka brev till Israels kung."

Så for Naaman i väg och tog med sig tio talenter silver och 6 000 siklar guld och dessutom tio högtidsdräkter.

⁶ Han överlämnade brevet till Israels kung och där stod: "Samtidigt med det här brevet har jag sänt min tjänare Naaman till dig, för att du ska befria honom från hans spetälska."

⁷ När Israels kung hade läst brevet, rev han sönder sina kläder och sade: "Är jag då Gud, så att jag kan döda och göra levande, eftersom han skickar mannen till mig för att jag ska befria honom från hans spetälska? Ni märker och ser hur han söker strid med mig."

⁸ När gudsmannen Elisha hörde att Israels kung hade rivit sönder sina kläder, sände han bud till kungen och lät säga: "Varför har du rivit sönder dina kläder? Låt honom komma till mig, så ska han förstå att det finns en profet i Israel."

⁹ Så kom Naaman med sina hästar och vagnar och stannade vid dörren till Elishas hus.

¹⁰ Då sände Elisha ut ett bud till honom och lät säga: "Gå i väg och tvätta dig sju gånger i Jordan, så

5:5 tio talenter silver och 6 000 siklar guld Ca 300 kg silver och 60 kg guld. **5:7** 5 Mos 32:39, 1 Sam 2:6. **5:7** Israels kung Troligen Joram (3:1f). **5:7** rev han sönder sina kläder Uttryck för sorg och bestörtning (jfr 2:12, 6:30, 11:14). **5:9** Elishas hus Kanske i Gilgal (4:38), bara några kilometer väster om floden Jordan. **5:10** Joh 9:7.

ska ditt kött bli friskt igen och du bli ren.”

¹¹ Men Naaman blev vred och for sin väg och sade: ”Jag trodde att han skulle gå ut till mig och träda fram och åkalla HERREN sin Guds namn och lyfta sin hand över stället och så ta bort spetälskan.

¹² Är inte Damaskus floder Abana och Parpar bättre än Israels alla vatten? Kunde jag inte lika gärna tvätta mig i dem för att bli ren?” Så vände han om och for sin väg i vrede.

¹³ Men hans tjänare gick fram och talade till honom och sade: ”Min fader, om profeten hade begärt något svårt av dig, skulle du då inte ha gjort det? Hur mycket mer nu när han bara har sagt till dig: Tvätta dig, så blir du ren!”

¹⁴ Då for han ner och doppade sig i Jordan sju gånger, så som gudsmannen hade sagt. Och hans kött blev friskt igen som en ung pojkes kött, och han blev ren.

¹⁵ Därefter vände han tillbaka till gudsmannen med hela sitt följe och gick in och kom fram till honom och sade: ”Nu vet jag att det inte finns någon Gud på hela jorden utom i Israel. Ta nu emot en gåva av din tjänare.”

¹⁶ Men han svarade: ”Så sant HERREN lever, han som jag tjänar, jag vill inte ta emot något.” Fastän han bad honom om och om igen att ta emot, så ville han inte.

5:12 Abana Andra handskrifter: ”Amana”, floden i Damaskus som i dag kallas Barada. **5:12** Parpar Okänd flod, troligen Awaj söder om Damaskus. **5:14** Luk 4:27, 5:13.

17 Då sade Naaman: "Om du inte vill det, så låt din tjänare få så mycket jord som ett par mulåsnor kan bära. För din tjänare vill inte offra brännoffer och slaktoffer åt andra gudar mer, utan bara åt HERREN.

18 Men detta må HERREN förlåta din tjänare: När min herre går in i Rimmons tempel för att böja knä där och han då stöder sig vid min hand och jag också böjer knä där i Rimmons tempel, må då HERREN förlåta din tjänare att jag böjer knä i Rimmons tempel."

19 Elisha sade till honom: "Gå i frid."

Men när Naaman hade lämnat honom och hunnit ett stycke på väg,

20 tänkte Gehasi, gudsmannen Elishas tjänare: Se, min herre har släppt i väg denne Naaman från Aram utan att ta emot vad han hade med sig. Så sant HERREN lever, jag ska springa efter honom och försöka få något av honom.

21 Och Gehasi gav sig i väg efter Naaman.

När Naaman såg någon komma springande efter sig, steg han genast ner från vagnen och gick emot honom och sade: "Är allt bra?"

22 Han svarade: "Ja, men min herre har sänt mig och låter säga: Just nu har två unga män, två profetlärjungar, kommit till mig från Efraims bergsbygd. Ge dem en talent silver och två högtidsdräkter."

5:17 jord Troligen för att bygga ett altare enligt Herrens bud (se 2 Mos 20:24). **5:18** Rimmon Troligen Rammán, "dundraren", en titel för arameernas stormgud Hadad. **5:22** en talent Ca 30 kg silver, långt mycket mer än en arbetare tjänar under en livstid.

²³ Naaman svarade: "Var snäll och ta två talenter!" Och han bad honom enträget och knöt in två talenter silver i två säckar och tog fram två högtidsdräkter och lämnade det åt två av sina tjänare, som bar alltsammans framför honom.

²⁴ Men när Gehasi kom upp på höjden, tog han gåvorna ur deras hand och lade dem i förvar i huset. Sedan lät han männen gå sin väg.

²⁵ Därefter gick han och trädde fram inför sin herre. Då frågade Elisha honom: "Varifrån kommer du, Gehasi?" Han svarade: "Din tjänare har inte varit någonstans."

²⁶ Då sade han till honom: "Menar du att jag inte var med i min ande när en man vände om från sin vagn och mötte dig? Är det här en tid att skaffa sig silver och kläder, olivlundar, vingårdar, får och kor, tjänare och tjänarinnor?"

²⁷ Naamans spetälska kommer att drabba dig och dina ättlingar för evigt." Så gick Gehasi ut från honom, vit som snö av spetälska.

6

Elisha och den tappade yxan

¹ Profetlärjungarna sade till Elisha: "Rummet där vi sitter inför dig är för trångt för oss.

² Så låt oss gå till Jordan och hämta varsin timmerstock därifrån, så kan vi där bygga oss ett annat hus där vi kan vara." Han svarade: "Gå ni."

5:24 höjden Hebr. ófel, en höjd i en stad (jfr not till Ords 9:3), kanske i Betel eller Samaria. **5:27** 2 Mos 4:6, 4 Mos 12:10, 2 Sam 3:29. **6:2** Jordan Under gammaltestamentlig tid var Jordandalen tätbevuxen (Jer 12:5).

³ Men en av dem sade: ”Jag ber dig: Kom med dina tjänare!” Han svarade: ”Ja, jag kommer med.”

⁴ Så gick han med dem. Och när de kom till Jordan började de hugga ner träd.

⁵ Men medan en av dem höll på att fälla ett träd, föll yxjärnet i vattnet. Då skrek han till och sade: ”O, min herre! Yxan var lånad.”

⁶ Gudsmannen frågade: ”Var föll den i?” Han visade honom stället. Elisha högg då av ett stycke trä och kastade i det just där yxan fallit i vattnet och fick järnet att flyta upp.

⁷ Sedan sade han: ”Ta nu upp det.” Då räckte mannen ut handen och tog det.

Kriget med arameerna

⁸ Arams kung låg i krig med Israel. När han rådgjorde med sina tjänare och sade: ”På den och den platsen ska jag slå läger”,

⁹ sände gudsmannen bud till Israels kung och lät säga: ”Se till att du inte drar förbi den platsen, för arameerna ligger där.”

¹⁰ Då sände Israels kung folk till den plats som gudsmannen hade angett för honom och varnat honom för. Och han aktade sig noga där. Detta hände inte bara en eller två gånger.

¹¹ Kungen av Aram blev mycket oroad över detta. Han kallade till sig sina tjänare och sade till dem: ”Kan ni inte säga mig vem av de våra det är som håller med Israels kung?”

6:5 yxjärnet Under tidig järnålder (800-tal f Kr) var järnredskap fortfarande dyra och värdefulla.

¹² Då svarade en av hans tjänare: "Så är det inte, min herre kung. Men Elisha, profeten i Israel, meddelar Israels kung varje ord du talar i din sovkammare."

¹³ Han sade: "Gå och se efter var han finns, så att jag kan skicka någon att gripa honom." Man berättade då för honom att han var i Dotan.

¹⁴ Då sände han dit hästar och vagnar och en stor här. De kom på natten och omringade staden.

¹⁵ När gudsmannens tjänare tidigt på morgonen steg upp och gick ut, se, då hade en här med hästar och vagnar omringat staden. Tjänaren sade till gudsmannen: "O, min herre, vad ska vi ta oss till?"

¹⁶ Han svarade: "Var inte rädd! De som är med oss är fler än de som är med dem."

¹⁷ Och Elisha bad: "HERRE, öppna hans ögon så att han ser." Då öppnade HERREN tjänarens ögon, och han fick se att berget var fullt av hästar och vagnar av eld runt omkring Elisha.

¹⁸ När arameerna drog ner mot honom bad Elisha till HERREN och sade: "Slå detta folk med blindhet." Och HERREN slog dem med blindhet, så som Elisha hade bett.

¹⁹ Elisha sade då till dem: "Det här är inte den rätta vägen eller den rätta staden. Följ mig, så ska jag föra er till den man som ni letar efter." Och han förde dem till Samaria.

²⁰ Men när de kom till Samaria, sade Elisha: "HERRE, öppna deras ögon så att de ser." Då öppnade

6:13 Dotan Stad ca 1,5 mil norr om Samaria med goda betesmarker (1 Mos 37:17). **6:16** 2 Krön 32:7, Rom 8:31, 1 Joh 4:4.

6:17 1 Mos 32:1f, 2 Kung 2:11f, 13:14, Ps 34:8, 68:18. **6:18** 1 Mos 19:11.

HERREN deras ögon, och de såg att de var mitt i Samaria.

²¹ När Israels kung såg dem, sade han till Elisha: ”Ska jag hugga ner dem, min fader? Ska jag hugga ner dem?”

²² Han svarade honom: ”Du ska inte hugga ner dem. Hugger du ner dem du har tillfångatagit med svärd och båge? Sätt fram mat och vatten åt dem, låt dem äta och dricka och låt dem sedan gå tillbaka till sin herre igen.”

²³ Då lät han laga till en stor måltid åt dem. Och när de hade ätit och druckit lät han dem gå, och de gick tillbaka till sin herre igen. Sedan kom det inte mer några arameiska strövskaror in i Israels land.

Samaria belägras

²⁴ Därefter samlade Arams kung Ben-Hadad hela sin här och drog upp och belägrade Samaria.

²⁵ Det blev svår svält i Samaria. De belägrade det ända tills ett åsnehuvud kostade åttio siklar silver och en fjärdedels kab duvspillning fem siklar silver.

²⁶ Och en gång då Israels kung gick omkring på muren, ropade en kvinna till honom och sade: ”Min herre och kung, hjälp mig!”

²⁷ Han svarade: ”Hjälper inte HERREN dig, varifrån ska då jag få hjälp åt dig? Från logen eller från vinpressen?”

²⁸ Och kungen frågade henne: ”Vad vill du?”

6:22 Ords 25:21, Rom 12:20. **6:22** äta och dricka Förknippades med fredsfördrag (jfr 1 Mos 26:30, 31:46). **6:25** åttio siklar silver Drygt 800 gram, flera årslöner. **6:25** en fjärdedels kab ... fem siklar silver En tredjedels liter kostade 50 gram silver, flera månadslöner. **6:28** 3 Mos 26:29, 5 Mos 28:57, Klag 4:10.

Hon svarade: ”Kvinnan där sade till mig: Ta hit din son, så äter vi honom i dag och min son i morgon.

²⁹ Så kokade vi min son och åt upp honom. Nästa dag sade jag till henne: Ta nu hit din son, så äter vi honom. Men då gömde hon sin son.”

³⁰ När kungen hörde kvinnans ord, rev han sönder sina kläder där han gick på muren. Då såg folket att han hade säcktyg närmast kroppen.

³¹ Och han sade: ”Må Gud straffa mig både nu och i framtiden om Elishas, Shafats sons, huvud får sitta kvar på honom i dag.”

³² Elisha satt i sitt hus och de äldste satt hos honom. Kungen sände en man framför sig, men innan sändebudet hann fram sade Elisha till de äldste: ”Ser ni hur den mördarsonen skickar hit en man för att ta mitt huvud? Men se till att ni stänger dörren och spärrar vägen för honom med den när sändebudet kommer. Nu hör jag också ljudet av hans herres steg efter honom.”

³³ Medan han ännu talade med dem, kom sändebudet ner till honom och sade: ”Detta onda är från HERREN. Varför skulle jag hoppas mer på HERREN?”

7

¹ Elisha svarade: ”Hör HERRENS ord. Så säger HERREN: I morgon vid den här tiden ska man i

Samarias port få ett sea-mått fint mjöl för en sikel och två sea-mått korn för en sikel.”

² Officeren som kungen stödde sig på svarade gudsmannen: ”Även om HERREN gjorde fönster på himlen, hur skulle det kunna ske?” Elisha sade: ”Du ska få se det med egna ögon, men du själv ska inte få äta av det.”

De spetälska vid Samarias stadspport

³ Utanför stadsporten uppehöll sig fyra spetälska män. De sade till varandra: ”Varför stanna här tills vi dör?”

⁴ Om vi bestämmer oss för att gå in i staden nu medan där är svält, så kommer vi att dö där. Och stannar vi här kommer vi också att dö. Så låt oss gå över till arameernas läger. Låter de oss leva så får vi leva, och dödar de oss så låt oss dö.”

⁵ I skymningen steg de upp och gick in i arameernas läger.

Men när de kom till utkanten av lägret, då fanns inte en människa där.

⁶ HERREN hade nämligen låtit det höras ett dån av vagnar och hästar, ett dån som av en stor här, och de hade sagt till varandra: ”Israels kung har säkert lejt hetiternas kungar och egyptiernas kungar för att överfalla oss!”

⁷ Därför hade de brutit upp och flytt i skymningen och hade övergett sina tält, sina hästar och

7:1 två sea-mått korn för en sikel Ca 14 liter och drygt 10 gram silver, flerdubbelt det normala sädespriset men fortfarande överkomligt (jfr 6:25). **7:3** 3 Mos 13:46. **7:6** 2 Kung 19:7, Jes 13:4, 31:1, 36:9. **7:6** hetiternas kungar Småriken i östra nuvarande Turkiet som ofta varit i krig med arameerna.

åsnor. Och de hade övergett lägret sådant det stod och flytt för att rädda sina liv.

⁸ När de spetälska kom till utkanten av lägret, gick de in i ett tält och åt och drack. Och de tog silver, guld och kläder och gick bort och gömde det. Sedan vände de tillbaka till ett annat tält och tog vad som fanns där och gick bort och gömde det.

⁹ Men därefter sade de till varandra: ”Vi gör inte rätt. I dag kan vi komma med goda nyheter. Men om vi tiger nu och väntar till i morgon, drar vi skuld över oss. Kom så går vi och berättar om det här i kungens hus.”

¹⁰ Så gick de bort och ropade till vakten vid stadsporten och berättade för dem: ”Vi kom till arameernas läger, men där fanns inte en människa, och det hördes inte ett ljud av någon människa. Där stod endast hästarna och åsnorna bundna och tälten stod som de brukade.”

¹¹ De som höll vakt vid porten ropade ut det, och man berättade det också inne i kungens hus.

¹² Kungen steg då upp mitt i natten och sade till sina tjänare: ”Jag ska tala om för er vad arameerna har gjort mot oss. De vet att vi är uthungrade. Därför har de gått ut ur lägret och gömt sig ute på marken och menar att de ska gripa oss levande när vi lämnar staden, och att de på så sätt ska komma in i staden.”

¹³ Men en av hans tjänare sade: ”Låt oss ta fem av de hästar som fortfarande finns kvar härinne och skicka i väg dem och se vad som händer. Annars går det med dem som med de israeliter som finns kvar här, eller som det har gått med hela hopen av israeliter som redan har dött.”

14 Man tog alltså två vagnar med förspända hästar, och kungen skickade i väg dem efter arameernas här och sade: ”Kör bort och se efter.”

15 De körde efter dem ända till Jordan. Då fick de se hela vägen full med kläder och andra saker som arameerna hade kastat ifrån sig när de flydde. De som skickats i väg kom tillbaka och meddelade kungen detta.

16 Då drog folket ut och plundrade arameernas läger. Och nu fick man ett sea-mått fint mjöl för en sikel och två sea-mått korn för en sikel, så som HERREN hade sagt.

17 Officeren som kungen brukade stödja sig på hade han satt att hålla ordning vid stadsporten. Men folket trampade ihjäl honom i porten och han dog. Det blev så enligt det ord som gudsmannen hade sagt när kungen kom ner till honom.

18 För när gudsmannen sade till kungen: ”I morgon vid den här tiden ska man i Samarias port få två sea-mått korn för en sikel och ett sea-mått fint mjöl för en sikel”,

19 då sade officeren till gudsmannen: ”Även om HERREN gjorde fönster på himlen, hur skulle något sådant kunna ske?” Då sade han: ”Du ska få se det med egna ögon, men du själv ska inte få äta av det.”

20 Så hände honom också, för han dog när folket trampade ihjäl honom i porten.

8

Shunemitiskan och de sju svältåren

¹ Elisha sade till kvinnan vars son han hade uppväckt till livet: ”Res dig och dra bort med ditt husfolk och bo var du kan, för HERREN har kallat på svält och den ska komma över landet i sju år.”

² Då bröt kvinnan upp och gjorde som gudsman-
nen sade. Hon drog bort med sitt husfolk och
bodde i filisteernas land i sju år.

³ Men när de sju åren hade gått, kom kvinnan
tillbaka från filisteernas land. Hon gick för att
vädja till kungen om att få tillbaka sitt hus och sin
mark.

⁴ Kungen höll just på att tala med Gehasi, guds-
mannens tjänare, och sade: ”Berätta för mig om
alla de storverk som Elisha har gjort.”

⁵ Just som han höll på att berätta för kungen hur
Elisha hade uppväckt en död, kom kvinnan vars
son han uppväckt till livet för att vädja till kungen
om att få tillbaka sitt hus och sin mark. Då sade
Gehasi: ”Min herre kung! Här är kvinnan, och här
är hennes son som Elisha uppväckte.”

⁶ Då frågade kungen ut kvinnan, och hon
berättade allt för honom. Sedan lät kungen en
hovman gå med henne, och kungen sade: ”Skaffa
tillbaka allt som tillhör henne, och dessutom
all avkastning på marken, från den dag då hon
lämnade landet ända till nu.”

Elisha och Arams kung Ben-Hadad

8:1 1 Mos 41:27, 54, Rut 1:1, 2 Kung 4:33f, Hagg 1:11. **8:2** fil-
isteernas land Den välbevattnade Gazaremsan där även Abraham
sökte mat (1 Mos 20, 26).

⁷ Elisha kom till Damaskus medan den arameiske kungen Ben-Hadad låg sjuk. När man berättade för honom att gudsmannen hade kommit dit,

⁸ sade kungen till Hasael: "Ta med dig gåvor och gå och möt gudsmannen och fråga HERREN genom honom, om jag kommer att bli frisk från den här sjukdomen."

⁹ Hasael gick emot honom och tog med sig gåvor, allt det bästa som fanns i Damaskus, så mycket som fyrtio kameler kunde bära. Han kom och trädde fram inför honom och sade: "Din son Ben-Hadad, kung av Aram, har skickat mig till dig och låter fråga: Kommer jag att bli frisk från denna sjukdom?"

¹⁰ Elisha svarade honom: "Gå och säg till honom: Du ska bli frisk igen. Men HERREN har uppenbarat för mig att han ändå ska dö."

¹¹ Gudsmannen stirrade framför sig och såg på honom tills han blev besvärad. Sedan började han gråta.

¹² Då sade Hasael: "Varför gråter min herre?" Han svarade: "Därför att jag vet hur mycket ont du kommer att göra Israels barn. Du kommer att sätta eld på deras befästa platser, döda deras unga män med svärd, krossa deras spädbarn och skära upp deras havande kvinnor."

¹³ Hasael sade: "Vad är din tjänare, den hunden, att han skulle kunna göra så stora ting?" Elisha

8:7 kom till Damaskus Arameernas huvudstad, ca 20 mil nordost om Samaria. Året var 842 fKr. **8:8** 1 Kung 14:2f, 2 Kung 1:2.

8:12 2 Kung 10:32f, 12:17f, 13:7.

8:13 1 Sam 17:43, 24:15, 2 Sam 9:8, 1 Kung 19:15f.

svarade: ”HERREN har uppenbarat för mig att du ska bli kung över Aram.”

¹⁴ Han gick ifrån Elisha och kom till sin herre, som frågade honom: ”Vad sade Elisha till dig?” Han svarade: ”Han sade till mig att du ska bli frisk igen.”

¹⁵ Men dagen därpå tog han ett täcke och doppade det i vatten och bredde ut det över kungens ansikte. Det blev hans död. Och Hasael blev kung efter honom.

Joram blir kung i Juda

¹⁶ I Israels kung Jorams, Ahabs sons, femte regeringsår, medan Joshafat ännu var kung i Juda, blev Joram, Joshafats son, kung i Juda.

¹⁷ Han var trettio två år när han blev kung, och han regerade åtta år i Jerusalem.

¹⁸ Men han vandrade på Israels kungars väg, så som Ahabs hus hade gjort, för hans hustru var en dotter till Ahab. Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon.

¹⁹ Men HERREN ville ändå inte förgöra Juda för sin tjänare Davids skull. Han hade lovat att han och hans söner skulle ha en lampa för alltid.

²⁰ I hans tid avföll Edom från Juda välde och satte

8:15 Hasael blev kung Ca 842 fKr. Hasael betyder ”Gud har sett”. Även den assyriske kungen Shalmaneser III anklagade på en kilskriftstavla Hasael för att ha mördat sin far Ben-Hadad. Själv skrev Hasael på Tel Dan-stelen att hans gud Hadad hade gjort honom till kung. **8:16** 2 Krön 21:1f. **8:17** Joram ... åtta år Ca 848-841 fKr, samregent med sin far Joshafat från 853 fKr. Joram betyder ”Herren är upphöjd”. Se även 2 Krön 21.

8:19 2 Sam 7:12f, 1 Kung 11:36, 15:4, Ps 132:17, Ords 13:9. **8:20** 2 Sam 8:14, 1 Kung 22:48, 1 Krön 18:12f.

en egen kung över sig.

²¹ Då drog Joram över till Sair med alla sina vagnar. På natten gick han till anfall och slog edomiterna som omringat honom samt befälhavarna över deras vagnar, men folket flydde till sina tält.

²² Så avföll Edom från Juda välde och det har varit skilt därifrån ända till denna dag. Vid samma tid avföll också Libna.

²³ Vad som mer finns att säga om Jorams gärningar och allt som han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

²⁴ Joram gick till vila hos sina fäder och blev begravd hos sina fäder i Davids stad. Hans son Ahasja blev kung efter honom.

Ahasja blir kung i Juda

²⁵ I Jorams, Ahabs sons, Israels kungs, tolfte regeringsår blev Ahasja, Jorams son, kung i Juda.

²⁶ Ahasja var tjugotvå år när han blev kung, och han regerade ett år i Jerusalem. Hans mor hette Atalja och hon var dotter till Omri, Israels kung.

²⁷ Han vandrade på samma väg som Ahabs hus och gjorde det som var ont i Herrens ögon liksom Ahabs hus hade gjort. Han var ju nära släkt med Ahabs hus.

8:21 Sair Okänd stad. Möjligen variant av Seir (Edom, 2 Krön 20:10) eller gränsstaden Soar. **8:22** 1 Mos 27:40, Jos 21:13. **8:24** 2 Krön 22:1f. **8:25** 2 Kung 9:29. **8:26** 1 Kung 16:29, 2 Krön 21:6.

8:26 Ahasja ... ett år Ca 841 fKr. Ahasja betyder "Herren griper". Se även 2 Krön 22.

²⁸ Han drog ut tillsammans med Joram, Ahabs son, och stred mot Arams kung Hasael vid Ramot i Gilead. Men Joram blev sårad av arameerna.

²⁹ Då vände kung Joram tillbaka för att i Jisreel läka såren som arameerna hade gett honom vid Ramot i striden mot kung Hasael av Aram. Och Juda kung Ahasja, Jorams son, for ner för att besöka Joram, Ahabs son, i Jisreel, eftersom han låg sjuk.

9

Jehu blir smord till Israels kung

¹ Profeten Elisha kallade till sig en av profetlärjungarna och sade till honom: ”Spänn bältet om livet och ta med dig den här oljeflaskan och gå till Ramot i Gilead.

² När du har kommit dit, sök då upp Jehu, son till Joshafat, son till Nimshi. Gå in till honom och be honom resa sig upp, där han sitter bland sina bröder, och för in honom i den innersta kammaren.

³ Ta oljeflaskan och häll olja på hans huvud och säg: Så säger HERREN: Jag har smort dig till kung

8:28 Joram, Ahabs son Kung i Israel ca 852-841 fKr och kusin till sydrikets kung Ahasja. **8:28** Ramot i Gilead Omstridd centralort nära östra gränsen mot arameerna (1 Kung 4:13, 22:3f). **8:29**

2 Kung 9:15f. **9:2** 1 Kung 19:16. **9:2** Jehu Betyder ”Det är Herren”. Han blev kung 841 fKr. Senare samma år blev han tvungen att frambära tribut till Assyriens kung Shalmaneser III, enligt ”den svarta obeliskens” som avbildar Jehu knäböjande framför kungen och räknar upp föremål av silver och guld som överlämnades. **9:3** smort dig till kung Uttryck för invigning, beskydd och den helige Ande (jfr David i 1 Sam 16:13).

över Israel. Öppna sedan dörren och fly utan att dröja.”

⁴ Den unge mannen, profetens tjänare, gav sig i väg till Ramot i Gilead.

⁵ När han kom dit fick han se härens befälhavare sitta där. Han sade till honom: ”Överste, jag har ett ärende till dig.” Jehu frågade: ”Till vem av oss alla här?” Han svarade: ”Till dig, överste.”

⁶ Då reste han sig och gick in i huset. Profetlärjungen hällde olja på hans huvud och sade till honom: ”Så säger HERREN, Israels Gud: Jag har smort dig till kung över HERRENS folk, över Israel.

⁷ Du ska förgöra Ahabs, din herres, hus, för jag ska på Isebel hämnas mina tjänare profeternas blod, ja, alla HERRENS tjänares blod.

⁸ Hela Ahabs hus ska utrotas. Jag ska utrota alla av mankön i Ahabs hus, både små och stora i Israel.

⁹ Jag ska göra med Ahabs hus, som jag gjorde med Jerobeams, Nebats sons, hus och som jag gjorde med Bashas, Ahas sons, hus.

¹⁰ Hundarna ska äta upp Isebel på Jisreels åkerfält, och ingen ska begrava henne.” Därefter öppnade han dörren och flydde.

¹¹ När Jehu kom tillbaka ut till sin herres tjänare, frågade man honom: ”Är allt bra? Varför kom den där galningen till dig?” Han svarade dem: ”Ni känner ju den mannen och hur han pratar.”

¹² Men de sade: ”Du försöker lura oss. Säg som det är.” Då sade han: ”Så och så sade han till mig:

9:6 2 Krön 22:7. **9:7** 5 Mos 32:35, 43, 1 Kung 18:4, 19:10, 21:2f.

9:8 1 Kung 14:10. **9:9** 1 Kung 14:10f, 15:29, 16:3, 11. **9:11**

Jer 29:26f, Hos 9:7.

Så säger HERREN: Jag har smort dig till kung över Israel.”

¹³ Då tog var och en av dem genast sin mantel och lade den under honom på trappan. De blåste i hornet och ropade: ”Jehu är kung!”

Kung Joram i Israel dödas

¹⁴ Jehu, son till Joshafat, son till Nimshi, anstiftade en sammansvärjning mot Joram. Joram hade legat med hela Israel vid Ramot i Gilead för att försvara det mot kung Hasael av Aram.

¹⁵ Men kung Joram hade vänt tillbaka till Jisreel för att läka såren som arameerna hade gett honom under hans strid mot kung Hasael av Aram. Och Jehu sade: ”Om ni vill det, så låt inte någon slippa ut ur staden som sedan kan gå och berätta det i Jisreel.”

¹⁶ Jehu steg upp i sin vagn och for till Jisreel, eftersom Joram låg sjuk där och Juda kung Ahasja hade rest dit för att besöka Joram.

¹⁷ När väktaren som stod på tornet i Jisreel fick se Jehu komma med sitt följe, sade han: ”Jag ser ett följe.” Då befalldes Joram att man skulle sända en ryttare att möta dem och fråga: Är det fred?

¹⁸ Ryttaren red mot Jehu och sade: ”Kungen frågar: Är allt bra?” Då svarade Jehu: ”Vad har du med det att göra? Vänd om och följ efter mig.” Väktaren rapporterade: ”Den du skickade i väg har hunnit fram till dem, men han kommer inte tillbaka.”

9:13 Matt 21:8. **9:15** 2 Kung 8:28f. **9:16** for till Jisreel Staden med Isebels befästa vinterpalats, ca 7 mil väster om Ramot i Gilead.

19 Då sände han en annan ryttare. När han hade hunnit fram till dem sade han: "Kungen frågar: Är allt bra?" Jehu svarade: "Vad har du med det att göra? Vänd om och följ efter mig."

20 Väktaren meddelade på nytt: "Han har hunnit fram till dem, men han kommer inte tillbaka. De kör som Jehu, Nimshis son, för han kör som en galning."

21 Då sade Joram: "Spänn för." Och man spände för hans vagn. Joram, Israels kung, och Ahasja, Juda kung, for ut i var sin vagn. De for för att möta Jehu, och de mötte honom på jisreeliten Nabots åkermark.

22 När Joram fick se Jehu sade han: "Är allt bra, Jehu?" Han svarade: "Hur skulle det kunna vara det så länge som din mor Isebels avgudaväsen och hennes många trolldomskonster finns kvar?"

23 Då vände Joram vagnen och flydde, medan han ropade till Ahasja: "Förräderi, Ahasja!"

24 Men Jehu hade tagit bågen i sin hand och sköt Joram i ryggen så att pilen gick ut genom hjärtat, och han sjönk ner i sin vagn.

25 Sedan sade han till sin officer Bidkar: "Ta honom och kasta ut honom på jisreeliten Nabots åker. Kom ihåg hur du och jag red bredvid varandra bakom hans far Ahab och hur HERREN uttalade följande profetia om honom:

26 Sannerligen, i går såg jag Nabots och hans söners blod, säger HERREN. Just på denna åker ska jag vedergälla dig, säger HERREN. Så ta honom nu

och kasta honom här på åkern enligt HERRENS ord.”

Kung Ahasja i Juda dödas

²⁷ När kung Ahasja av Juda såg detta, flydde han mot Bet-Haggan. Men Jehu satte efter honom och ropade. ”Honom också! Döda honom i vagnen!” Så blev det också i Gurbacken vid Jibleam. Men han flydde till Megiddo och dog där.

²⁸ Sedan förde hans tjänare honom i vagnen till Jerusalem. Man begravde honom i hans grav hos hans fäder i Davids stad.

²⁹ Och Ahasja hade blivit kung över Juda i Jorams, Ahabs sons, elfte regeringsår.

Isebel dödas

³⁰ Så kom Jehu till Jisreel. När Isebel fick höra det, sminkade hon sig kring ögonen och smyckade sitt huvud och såg ut genom fönstret.

³¹ När Jehu kom in genom porten ropade hon: ”Är allt bra, du Simri som mördat din herre?”

³² Han såg upp mot fönstret och sade: ”Vem står på min sida? Vem?” Då tittade två eller tre hovmän ner på honom.

³³ Han sade: ”Kasta ner henne!” De kastade då ner henne, så att hennes blod stänkte på väggen och på hästarna. Och han körde över henne.

³⁴ Därefter gick Jehu in och åt och drack. Sedan sade han: ”Ta rätt på henne, den förbannade, och begrav henne. Hon är ju en kungadotter.”

9:27 2 Krön 22:9. **9:27** flydde Bet-Haggan är nutida Jenin. Jibleam låg 1,5 mil söder om Jisreel. **9:29** 2 Kung 8:25. **9:31** 1 Kung 16:10, 18. **9:31** Simri En kuppmaakare som besegrats av Isebels svärfar 44 år tidigare (1 Kung 16:15f). **9:34** 1 Kung 16:31, 21:25.

³⁵ Men när de gick för att begrava henne, fann de ingenting annat än huvudskålen, fötterna och händerna kvar av henne.

³⁶ De vände tillbaka och berättade det för Jehu. Då sade han: ”Detta är vad HERREN talade genom sin tjänare tishbiten Elia, när han sade: På Jisreels åkerfält ska hundarna äta upp Isebels kött.

³⁷ Isebels döda kropp ska ligga som gödsel på marken på Jisreels åkerfält, så att ingen ska kunna säga: Detta är Isebel.”

10

Ahabs söner dödas

¹ Ahab hade sjuttio söner i Samaria. Jehu skrev brev som han sände till Samaria, till ledarna i Jisreel, de äldste och till dem som skulle uppfostra Ahabs söner. Han skrev:

² ”Nu när ni får detta brev, ni som har er herres söner hos er och som har vagnarna och hästarna hos er och dessutom en befäst stad och vapen,

³ utse då den som är bäst och lämpligast av er herres söner och sätt honom på hans fars tron och strid för er herres hus.”

⁴ Men de blev mycket förskräckta och sade: ”De två kungarna har ju inte kunnat stå emot honom. Hur skulle då vi kunna göra det?”

⁵ Överförvaltaren och högste styresmannen i staden, de äldste och de som fostrade kungens söner sände bud till Jehu och lät säga: ”Vi är dina tjänare. Allt som du säger till oss vill vi göra. Vi vill

inte göra någon till kung. Gör vad du finner för gott.”

⁶ Då skrev han ännu ett brev till dem och där stod: ”Om ni står på min sida och vill lyssna till mina ord, så halshugg er herres söner och kom i morgon vid denna tid till mig i Jisreel.” De sjuttio kungasöner bodde hos de ledande i staden och uppfostrades av dem.

⁷ När de fick brevet, tog de kungasönerna och dräpte dem, alla sjuttio, och lade deras huvuden i korgar och sände dem till Jehu i Jisreel.

⁸ När ett bud kom och berättade för honom att man hade fört dit kungasönernas huvuden, sade han: ”Lägg dem till i morgon i två högar vid ingången till porten.”

⁹ På morgonen gick han ut och ställde sig där och sade till allt folket: ”Ni är utan skuld. Det är jag som har ordnat sammansvärjningen mot min herre och dödat honom. Men vem har slagit ihjäl alla dessa?”

¹⁰ Ni ska veta att inget av HERRENS ord faller till marken, inget som HERREN har talat mot Ahabs hus. HERREN har gjort det han har sagt genom sin tjänare Elia.”

¹¹ Sedan dödade Jehu alla som fanns kvar av Ahabs hus i Jisreel, även alla hans förnämsta män, hans förtrogna och hans präster. Han lät ingen komma undan.

Ahasjas bröder dödas

10:6 halshugg er herres söner En kuppmakare utplånade ofta alla konkurrerande släktingar (jfr Dom 9:5). Även Ahasjas bröder (vers 13) var kusiner till den dödade kung Joram (8:26). **10:7** Dom 9:5, 2 Kung 11:1. **10:10** 1 Kung 21:19f, 2 Kung 9:8f.

12 Därefter steg Jehu upp och gav sig i väg till Samaria. Men när han under vägen kom till Bet-Eked-Haroim,

13 träffade han på Juda kung Ahasjas bröder. Han frågade dem: "Vilka är ni?" De svarade: "Vi är Ahasjas bröder, och vi är på väg ner för att hälsa på kungasönerna och kungamoderns söner."

14 Han sade: "Grip dem levande!" Då grep de dem levande och dräpte dem vid Bet-Ekeds brunn, alla fyrtiotvå. Han lät ingen av dem bli kvar.

Alla ättlingar till Ahab dödas

15 När han sedan begav sig därifrån träffade han Jonadab, Rekabs son, som kom för att möta honom. Han hälsade på honom och sade till honom: "Är du lika uppriktig mot mig som jag är mot dig?" Jonadab svarade: "Ja." "Är det så", sade han, "räck mig då handen!" Han räckte honom handen och lät honom stiga upp till sig i vagnen och han sade:

16 "Följ med mig och se min stora iver för HERREN." Så körde man i väg med honom i hans vagn.

17 När han kom till Samaria dödade han alla som var kvar av Ahabs hus i Samaria tills han hade utrotat dem, enligt det ord som HERREN hade talat till Elia.

Baals tjänare dödas

18 Jehu samlade hela folket och sade till dem: "Ahab har tjänat Baal lite, Jehu ska tjäna honom mycket.

10:13 2 Krön 22:8. **10:15** Jer 35:6, Hes 17:18. **10:15** Rekabs son Rekabiterna var en nomadstam i landet (se Jer 35). **10:18** 1 Kung 16:31f.

¹⁹ Kalla hit till mig alla Baals profeter, alla hans tjänare och alla hans präster. Ingen får saknas, för jag planerar ett stort offer åt Baal. Var och en som saknas ska mista livet.” Men Jehu gjorde så med list eftersom han ville utrota Baals tjänare.

²⁰ Därefter sade Jehu: ”Utllys en helig högtidsförsamling åt Baal.” Då utlyste man en sådan.

²¹ Jehu sände bud över hela Israel och alla Baals tjänare kom, ingen uteblev. De gick in i Baals tempel, som blev fullt från ena änden till den andra.

²² Sedan sade han till föreståndaren för klädkammaren: ”Ta fram kläder åt alla Baals tjänare.” Och han tog fram kläder åt dem.

²³ Därefter gick Jehu in i Baals tempel med Jonadab, Rekabs son. Han sade till Baals tjänare: ”Se nu noga efter att det inte finns någon HERRENS tjänare här bland er, utan bara sådana som tjänar Baal.”

²⁴ De gick in dit för att offra slaktoffer och brännoffer. Men Jehu hade ställt åttio man utanför och sagt: ”Om någon av de män som jag nu överlämnar i era händer slipper undan, ska liv ges för liv.”

²⁵ När man hade offrat brännoffret sade Jehu till livvakterna och officerarna: ”Gå in och hugg ner dem. Låt ingen komma ut.” Och de slog dem med svärd, och livvakterna och officerarna kastade undan deras kroppar. Sedan gick de in i det inre av Baals tempel

²⁶ och kastade ut stoderna och brände dem.

27 Själva baalsstoden bröt de ner. De bröt också ner Baals tempel och gjorde det till ett avträde som finns kvar än i dag.

28 Så utrotade Jehu Baal ur Israel.

29 Men han vände sig inte bort från de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlett Israel med, inte från guldkalvarna i Betel och Dan.

30 HERREN sade till Jehu: ”Eftersom du så väl har utfört det som var rätt i mina ögon och gjort allt som jag hade i sinnet mot Ahabs hus, ska dina söner sitta på Israels tron till fjärde led.”

31 Men Jehu brydde sig inte om att av hela sitt hjärta följa HERRENS, Israels Guds, lag. Han vände sig inte bort från de synder som Jerobeam hade förlett Israel med.

Jehu dör

32 Vid denna tid började HERREN stycka Israel, för Hasael slog israeliterna utefter hela deras gräns.

33 På östra sidan om Jordan intog han hela landet Gilead, gaditernas, rubeniternas och manassiterernas land, området från Aroer vid Arnons dalgång, både Gilead och Basan.

34 Vad som mer finns att säga om Jehu, om allt han gjorde och om alla hans bedrifter, det är skrivet i Israels kungars krönika.

35 Jehu gick till vila hos sina fäder och man begravde honom i Samaria. Hans son Joahas blev kung efter honom.

10:29 1 Kung 12:28f. **10:30** 2 Kung 15:12. **10:32** 1 Kung 19:17, 2 Kung 8:12, 13:22. **10:32** Hasael slog israeliterna Från 838 fKr lämnade Assyrien arameerna i fred, vilket gav Hasael utrymme att expandera in i Israel. **10:35** 2 Kung 13:1.

³⁶ Den tid Jehu regerade över Israel i Samaria var tjugoåtta år.

11

Atalja regerar i Juda

¹ När Atalja, Ahasjas mor, såg att hennes son var död, reste hon sig och utrotade hela kungasläkten.

² Men just när kungabarnen skulle dödas tog Josheba, som var dotter till kung Joram och syster till Ahasja, och gömde undan Ahasjas son Joash och förde honom i hemlighet tillsammans med hans amma in i sovkammaren. Där höll man honom gömd för Atalja så att han inte blev dödad.

³ Sedan var han hos Josheba i HERRENS hus, där han gömdes i sex år medan Atalja regerade i landet.

⁴ Men i det sjunde året sände Jojada bud och lät hämta befälen för karierna, livvakterna, och förde dem in till sig i HERRENS hus. Sedan han hade gjort ett avtal med dem och tagit en ed av dem i HERRENS hus, visade han dem kungens son.

⁵ Därefter befallde han dem och sade: ”Detta är vad ni ska göra: En tredjedel av er som går vakt på sabbaten ska hålla vakt i kungapalatset,

⁶ en tredjedel vid Surporten och en tredjedel vid porten bakom vakten. Så ska ni hålla vakt vid huset i tur och ordning.

10:36 Jehu ... tjugoåtta år Ca 841-814 fKr. **11:1** 2 Krön 22:10f.

11:2 Josheba Betyder ”Herren har lovat”. Hon var hustru till översteprästen (2 Krön 22:11). **11:3** sex år ... Atalja Ca 841-835 fKr. Atalja betyder kanske ”Herren är ärad”. Se även 2 Krön 22:10f.

11:4 2 Sam 20:23, 2 Krön 23:1f. **11:4** karierna Legosoldater från sydvästra nuvarande Turkiet (jfr 2 Sam 8:18 med not).

⁷ Men era andra båda avdelningar, nämligen alla de som ska gå av vakten på sabbaten, de ska hålla vakt i HERRENS hus hos kungen.

⁸ Ni ska ställa er runt omkring kungen, var och en med sina vapen i handen. Om någon vill tränga sig innanför leden ska han dödas. Ni ska följa kungen, både när han går ut och går in.”

⁹ Befälen gjorde allt som prästen Jojada hade befallt dem. Var och en av dem tog sina män, både de som skulle gå på vakten på sabbaten och de som skulle gå av vakten på sabbaten, och de kom till prästen Jojada.

¹⁰ Prästen gav befälen de spjut och sköldar som hade tillhört kung David och som fanns i HERRENS hus.

¹¹ Livvakterna ställde upp sig var och en med sina vapen i handen, från husets södra sida till husets norra sida, mot altaret och mot huset, runt omkring kungen.

¹² Därefter förde han ut kungasonen och satte på honom kronan och gav honom vittnesbördet. De gjorde honom till kung och smorde honom. Och de klappade i händerna och ropade: ”Leve kungen!”

¹³ När Atalja hörde vakternas och folkets rop, gick hon in i HERRENS hus till folket.

¹⁴ Hon såg sig omkring, och se, då stod kungen där vid pelaren som man skulle. Och befälen stod bredvid kungen och allt folket i landet jublade

11:12 5 Mos 17:18f, 1 Sam 10:24, 1 Kung 1:25, 39. **11:12** vittnesbördet Bokrulle med antingen Guds bud (5 Mos 17:18f) eller kungadörets regler (1 Sam 10:25). Annan översättning: ”regalierna” (kungliga smycken).

och stötte i trumpeterna. Då rev Atalja sönder sina kläder och ropade: "Sammansvärjning! Sammansvärjning!"

¹⁵ Men prästen Jojada gav denna befallning till befälen som anförde skaran: "För ut henne mellan leden! Och om någon följer henne ska han dödas med svärd." Prästen ville nämligen förhindra att hon dödades i HERRENS hus.

¹⁶ Så grep de henne, och när hon hade kommit till den plats där hästarna brukade föras in i kungapalatset, dödades hon där.

Jojadas reformer

¹⁷ Jojada slöt det förbundet mellan HERREN, kungen och folket att de skulle vara ett HERRENS folk. Han slöt också ett förbund mellan kungen och folket.

¹⁸ Allt folket i landet begav sig till Baals tempel och rev ner det och förstörde dess altaren och bilder helt och hållet, och Mattan, Baals präst, dödade de framför altarna. Därefter ställde prästen ut vakter vid HERRENS hus.

¹⁹ Han tog med sig befälen tillsammans med karierna, livvakterna, och allt folket, och de förde kungen ner från HERRENS hus och gick in i kungapalatset genom vakternas port. Och han satte sig på kungatronen.

²⁰ Allt folket i landet gladde sig, och staden fick ro. Men Atalja hade de dödat med svärd i kungapalatset.

²¹ Joash var sju år gammal när han blev kung.

12

Joash blir kung i Juda

¹ I Jehus sjunde regeringsår blev Joash kung, och han regerade i fyrtio år i Jerusalem. Hans mor hette Sibja och var från Beer-Sheba.

² Joash gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, så länge prästen Jojada undervisade honom.

³ Men offerhöjderna avskaffades inte, utan folket fortsatte att offra och tända offereld på höjderna.

⁴ Joash sade till prästerna: "Alla pengar som kommer in till HERRENS hus som heliga gåvor, gångbara pengar, sådana som utgör lösen för personer efter det värde som bestäms för var och en, och alla pengar som någon av sitt hjärta manas att bära till HERRENS hus,

⁵ dem ska prästerna ta emot, var och en av sina bekanta och de ska rusta upp vad som är förfallet på HERRENS hus, överallt där det finns något förfallet."

⁶ Men i kung Joashs tjugotredje regeringsår hade prästerna ännu inte rustat upp vad som var förfallet på huset.

⁷ Då kallade Joash till sig prästen Jojada och de andra prästerna och sade till dem: "Varför rustar ni inte upp vad som är förfallet på huset? Nu får ni inte längre ta emot pengar av era bekanta, utan ni ska ge dem till underhållet av huset."

⁸ Prästerna samtyckte till att inte ta emot pengar av folket och att inte heller själva rusta upp vad som var förfallet på huset.

12:1 2 Krön 24:1f. **12:1** Joash ... fyrtio år Ca 835-796 f Kr. Joash betyder "Herren är stark". Se även 2 Krön 24. **12:3** 1 Kung 15:14, 2 Kung 14:4, 15:35. **12:4** 2 Mos 30:12f, 3 Mos 27:2f, 4 Mos 18:15f, 2 Kung 22:4.

9 Då tog prästen Jojada en kista och borrhade ett hål i locket och ställde den bredvid altaret, på högra sidan när man går in i HERRENS hus. Prästerna som höll vakt vid tröskeln lade dit alla pengar som kom in till HERRENS hus.

10 Så snart de märkte att det fanns mycket pengar i kistan, gick kungens sekreterare dit upp tillsammans med översteprästen, och de samlade in och räknade de pengar som fanns i HERRENS hus.

11 Sedan överlämnades de uppvägda pengarna till de män som arbetade som förvaltare vid HERRENS hus. Dessa betalade ut pengarna till de snickare och byggnadsarbetare som arbetade på HERRENS hus

12 och till murarna och stenhuggarna. Pengarna användes också till inköp av trävirke och huggen sten för att rusta upp det som var förfallet på HERRENS hus, till alla utgifter för att rusta upp huset.

13 Men man gjorde inte silverfat för HERRENS hus, inte heller knivar, skålar, trumpeter eller andra föremål av guld eller silver för de pengar som kom in till HERRENS hus,

14 utan man gav dem till arbetarna för att dessa skulle rusta upp huset.

15 Man höll inte någon räkenskap med de män som pengarna överlämnades till för att de skulle ge dem till arbetarna, utan de fick handla på heder och tro.

16 Men skuldofferpengarna och syndofferpengarna gick inte till HERRENS hus utan tillföll prästerna.

17 Vid den tiden drog kung Hasael av Aram upp och belägrade Gat och intog det. Därefter tågade Hasael upp mot Jerusalem.

18 Då tog Juda kung Joash allt som hans fäder Joshafat, Joram och Ahasja, Juda kungar, hade helgat åt HERREN och det som han själv hade helgat åt HERREN och allt guld som fanns i skattkamrarna i HERRENS hus och i kungapalatset, och sände det till kung Hasael i Aram. Då lämnade han Jerusalem i fred.

19 Vad som mer finns att säga om Joash och allt som han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

20 Hans tjänare gjorde uppror och anstiftade en sammansvärjning och dödade Joash i Millobyggnaden som sträcker sig ner mot Silla.

21 Det var hans tjänare Josakar, Shimeats son, och Josabad, Shomers son, som slog ihjäl honom. Man begravde honom hos hans fäder i Davids stad. Hans son Amasja blev kung efter honom.

13

Joahas blir kung i Israel

¹ I Juda kung Joashes, Ahasjas sons, tjugotredje regeringsår blev Joahas, Jehus son, kung över Israel i Samaria och regerade i sju ton år.

12:17 2 Kung 8:12, 2 Krön 24:23f. **12:18** 1 Kung 15:18f, 2 Kung 16:8, 18:15. **12:20** Dom 9:6, 2 Kung 14:5. **13:1** 2 Kung 10:35. **13:1** Joahas ... sju ton år Ca 814-798 fKr. Joahas betyder "Herren griper".

² Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon och levde i de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlett Israel med. Från dem avstod han inte.

³ Då upptändes HERRENS vrede mot Israel, och han gav dem i händerna på kung Hasael av Aram och Ben-Hadad, Hasaels son, under hela denna tid.

⁴ Men Joahas bönföll inför HERREN, och HERREN hörde honom eftersom han såg Israels lidande när kungen av Aram förtryckte dem.

⁵ HERREN gav Israel en befriare så att de kom undan arameernas hand. Sedan bodde Israels barn i sina hem som förut.

⁶ Likväl avstod de inte från Jerobeams hus synder som han hade förlett Israel med, utan levde i dem. Asheran fick också stå kvar i Samaria.

⁷ Av Joahas folk fanns inte kvar mer än 50 ryttare, tio vagnar och 10 000 man fotfolk. Så svårt hade Arams kung tillintetgjort dem. Han hade gjort så att de blev som stoft vid tröskning.

⁸ Vad som mer finns att säga om Joahas, om allt det han gjorde och om hans bedrifter, det är skrivet i Israels kungars krönika.

⁹ Joahas gick till vila hos sina fäder och man begravde honom i Samaria. Hans son Joash blev kung efter honom.

Joash blir kung i Israel

13:2 1 Kung 12:28f. **13:3** Dom 2:14, 1 Kung 19:15, 2 Kung 8:12f, 10:32f. **13:3** Ben-Hadad, Hasaels son Ben-Hadad III regerade i Damaskus efter Hasaels död ca 800 fKr. **13:4** 2 Kung 14:25f.

13:5 en befriare Kanske Joash (vers 25), eller Assyriens kung Adad-Nirari III (811-783 fKr) som besegrade Ben-Hadad III år 796 vilket gav Israel andrum. **13:6** 1 Kung 16:33.

10 I Juda kung Joashs trettiosjunde regeringsår blev Joash, Joahas son, kung över Israel i Samaria och regerade i sexton år.

11 Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon. Han vände sig inte bort från någon av de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlett Israel med, utan levde i dem.

12 Vad som mer finns att säga om Joash, om allt det han gjorde och om hans bedrifter, om hans krig mot Juda kung Amasja, det är skrivet i Israels kungars krönika.

13 Joash gick till vila hos sina fäder, och Jerobeam besteg hans tron. Joash blev begravd i Samaria hos Israels kungar.

Elisha dör

14 När Elisha låg sjuk i den sjukdom som han dog av, kom Israels kung Joash ner till honom. Han satte sig gråtande hos honom och sade: "Min far, min far! Du som för Israel är både vagnar och ryttare!"

15 Då sade Elisha till honom: "Hämta en båge och pilar!" Han hämtade en båge och pilar åt honom.

16 Och han sade till Israels kung: "Grip bågen med din hand!" När han hade gjort det, lade Elisha sina händer på kungens händer.

17 Sedan sade han: "Öppna fönstret mot öster!" När han hade öppnat det, sade Elisha: "Skjut!" Och han sköt. Då sade han: "En HERRENS segerpil, en

13:10 Joash, Joahas son ... sexton år Ca 798-782 fKr. Hans namn Joash var kung i Jerusalem (10:1). **13:11** 1 Kung 12:28f. **13:12** 2 Kung 14:8f, 2 Krön 25:17f. **13:14** 2 Kung 2:12.

segerpil mot Aram! Du ska slå arameerna vid Afek så att de förgås.”

¹⁸ Sedan sade han: ”Ta pilarna!” När han hade tagit dem, sade han till Israels kung: ”Slå på jorden!” Han slog tre gånger, och sedan slutade han.

¹⁹ Då blev gudsmannen arg på honom och sade: ”Du skulle ha slagit fem eller sex gånger, för då hade du slagit arameerna och gjort slut på dem. Nu kommer du bara att slå arameerna tre gånger.”

²⁰ Elisha dog och man begravde honom. Nu brukade moabitiska rövarband komma in i landet vid årets början.

²¹ Så hände sig att just när några höll på att begrava en man, fick de se ett rövarband. Då kastade de mannen i Elishas grav. När mannen kom i beröring med Elishas ben, fick han liv igen och reste sig upp på sina fötter.

Krig mellan Israel och Aram

²² Kung Hasael av Aram hade förtryckt Israel så länge Joahas levde.

²³ Men HERREN visade dem nåd och förbarmade sig över dem och vände sig till dem på grund av förbundet som han hade slutit med Abraham, Isak och Jakob. Han ville inte fördärva dem, och han hade ännu inte kastat bort dem från sitt ansikte.

²⁴ Kung Hasael av Aram dog, och hans son Ben-Hadad blev kung efter honom.

²⁵ Då tog Joash, Joahas son, tillbaka städerna från Ben-Hadad, Hasaels son, som denne hade tagit från hans far Joahas i krig. Tre gånger slog Joash honom och tog så tillbaka Israels städer.

14

Amasja blir kung i Juda

¹ I Joashs, Joahas sons, Israels kungs, andra regeringsår blev Amasja, Joashs son, kung i Juda.

² Han var tjugofem år, när han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Joaddin och var från Jerusalem.

³ Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, men ändå inte som hans fader David. Han gjorde i allt som hans far Joash hade gjort,

⁴ men offerhöjderna avskaffades inte, utan folket fortsatte att frambära offer och tända offereld på höjderna.

⁵ Sedan hans kungadöme hade blivit befäst lät han döda dem av sina tjänare som hade dräpt hans far, kungen.

⁶ Men mördarnas barn dödade han inte, som det stod skrivet i Moses lagbok där HERREN befällt: "Föräldrar ska inte dödas för sina barns skull, och barn ska inte dödas för sina föräldrars skull. Var och en ska dö genom sin egen synd."

⁷ Han slog edomiterna i Saltdalen, 10 000 man, och intog Sela med vapenmakt och gav det namnet Jokteel, som det heter än i dag.

14:1 2 Kung 12:21, 2 Krön 25:1f. **14:2** Amasja ... tjugonio år Ca 796-767 fKr. Amasja betyder "Herren är stark". Se även 2 Krön 25. **14:2** Joaddin Betyder "Herren är underbar" (jfr namnet Eden, 1 Mos 2:10 med not). **14:3** 2 Kung 12:2f, 15:3, 34. **14:5** 2 Kung 12:20f. **14:6** 5 Mos 24:16, Jer 31:30, Hes 18:20. **14:6** som det stod skrivet Se 5 Mos 24:16.

⁸ Sedan skickade Amasja sändebud till Joash, son till Joahas, son till Jehu, Israels kung, och lät säga: ”Kom, låt oss drabba samman med varandra.”

⁹ Men Joash, Israels kung, sände då detta svar till Amasja, Juda kung: ”Törnbusken på Libanon sände en gång bud till cedern på Libanon och lät säga: Ge din dotter till hustru åt min son. Men ett vilddjur på Libanon gick fram över törnbusken och trampade ner den.

¹⁰ Du har slagit Edom, och ditt hjärta har blivit övermodigt. Men nöj dig med den äran och stanna hemma. Varför utmanar du olyckan? Du kommer att falla och Juda med dig.”

¹¹ Men Amasja lyssnade inte till detta. Och Israels kung Joash drog upp, och de drabbade samman med varandra, han och Juda kung Amasja, vid det Bet-Shemesh som hör till Juda.

¹² Juda besegrades av Israel och de flydde, var och en till sitt.

¹³ Och Juda kung Amasja, son till Joash, son till Ahasja, blev tillfångatagen i Bet-Shemesh av Israels kung Joash. När de kom till Jerusalem bröt han ner ett stycke av Jerusalems mur vid Efraimporten och därifrån ända till Hörnporten, fyrahundra alnar.

¹⁴ Han tog allt guld och silver och alla kärl som fanns i HERRENS hus och skatterna i kungapalat-

14:8 2 Kung 13:12, 2 Krön 25:17f. **14:9** Dom 9:8f. **14:13** tillfångatagen Troligen tillfångatogs Amasja 792 fKr och var fånge fram till Joashs död 782 fKr. Kronprinsen Asarja fick ta över regeringsmakten i Jerusalem (se vers 21). **14:13** fyrahundra alnar Ca 200 meter; troligen längs den norra sidan, den mest sårbara. **14:14** 1 Kung 14:26, 2 Kung 12:18.

set. Han tog även gisslan och vände sedan tillbaka till Samaria.

¹⁵ Vad som mer finns att säga om Joash, om det han gjorde, om hans bedrifter och hans krig mot Juda kung Amasja, det är skrivet i Israels kungars krönika.

¹⁶ Och Joash gick till vila hos sina fäder och blev begravd i Samaria hos Israels kungar. Hans son Jerobeam blev kung efter honom.

Kung Amasja dör

¹⁷ Men Juda kung Amasja, Joashs son, levde i femton år efter att Israels kung Joash, Joahas son, hade dött.

¹⁸ Vad som mer finns att säga om Amasja, det är skrivet i Juda kungars krönika.

¹⁹ En sammansvärjning anstiftades mot honom i Jerusalem, så att han måste fly till Lakish. Men de sände män efter honom till Lakish och dessa dödade honom där.

²⁰ Sedan förde man honom därifrån på hästar, och han blev begravd i Jerusalem hos sina fäder i Davids stad.

²¹ Allt folket i Juda tog Asarja när han var sexton år och gjorde honom till kung i hans far Amasjas ställe.

²² Det var han som byggde upp Elat och lade det åter under Juda, sedan kungen hade gått till vila hos sina fäder.

14:15 2 Kung 13:12f. **14:19** Jos 10:31, 2 Kung 12:20, 21:23.

14:19 Lakish Stor befäst stad ca 5 mil sydväst om Jerusalem.

14:21 2 Kung 15:1f, 2 Krön 16:1f. **14:21** sexton år Asarja började regera 792 fKr medan hans far Amasja var fånge i nordriket.

14:22 1 Kung 9:26, 2 Kung 16:6, 2 Krön 8:17.

Jerobeam II blir kung i Israel

²³ I Juda kung Amasjas, Joashs sons, femtonde regeringsår blev Jerobeam, Joashs son, kung över Israel i Samaria och regerade i fyrtioett år.

²⁴ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon. Han vände sig inte från någon av de synder genom vilka Jerobeam, Nebats son, hade fått Israel att synda.

²⁵ Han vann tillbaka Israels område från det ställe där vägen går till Hamat ända till Hedmarkshavet, enligt det ord som HERREN, Israels Gud, hade talat genom sin tjänare profeten Jona, Amittajs son, från Gat-Hahefer.

²⁶ HERREN såg att Israel led svårt betryck. Det var ute med både stora och små, och ingen kom till Israels hjälp.

²⁷ HERREN hade inte sagt att han skulle utplåna Israels namn under himlen. Därför räddade han dem genom Jerobeam, Joashs son.

²⁸ Vad som mer finns att säga om Jerobeam, om allt det han gjorde, om hans bedrifter och hans krig och om hur han åt Israel vann tillbaka den del

14:23 Hos 1:1, Amos 1:1, 7:9. **14:23** Jerobeam ... fyrtioett år Ca 793-753 fKr, fram till 782 samregent med sin far Joash. Namne med Jerobeam I som bröt loss Nordriket ca 930 fKr (1 Kung 12). Under hans tid, som präglades av välstånd, profeterade Hosea mot avgudadyrkan och Amos mot sociala orättvisor. **14:24** 1 Kung 12:28f, 2 Kung 15:9, 18, 24, 28. **14:25** Jona 1:1. **14:25** vann tillbaka Området öster om Jordan. Kommenteras i Amos 6:13f.

14:25 Hedmarkshavet Döda Havet. **14:25** Jona Troligen den Jona som förkunnade i assyriska Nineve, som vid denna tid var inne i en svaghetsperiod (se not till Jona 3:6). **14:26** 5 Mos 32:36, 2 Kung 13:4. **14:27** 2 Kung 13:5f. **14:28** 2 Sam 8:6, 1 Kung 11:24, 2 Krön 8:3.

av Damaskus och Hamat som en gång hade tillhört Juda, det är skrivet i Israels kungars krönika.

²⁹ Jerobeam gick till vila hos sina fäder, Israels kungar. Hans son Sakarja blev kung efter honom.

15

Asarja (Ussia) blir kung i Juda

¹ I Jerobeams, Israels kungs, tjugosjunde regeringsår blev Asarja, Amasjas son, kung i Juda.

² Han var sexton år när han blev kung, och han regerade femtiotvå år i Jerusalem. Hans mor hette Jekolja och var från Jerusalem.

³ Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, precis som hans far Amasja hade gjort.

⁴ Men offerhöjderna avskaffades inte, utan folket fortsatte att offra och tända offereld på höjderna.

⁵ HERREN slog kungen så att han blev spetälsk för hela livet. Han bodde sedan i ett särskilt hus. Jotam, kungens son, ledde då hans hus och dömde folket i landet.

14:29 2 Kung 15:8. **15:1** 2 Kung 14:21, 2 Krön 26:1f. **15:2** 2 Krön 26:3f. **15:2** Asarja ... femtiotvå år Ca 792-740 fKr, fram till 767 fKr samregent med sin far Amasja. Asarja ("Herren hjälper") kallades oftast Ussia ("Herren är min styrka"), se vers 13 och 2 Krön 26. Hans mors namn Jekolja betyder "Herren kan". Under hans tid drabbades landet av en svår jordbävning (Sak 14:5), och i hans dödsår blev Jesaja kallad att profetera (Jes 6). **15:3** 2 Kung 14:3f. **15:4** 2 Kung 12:3. **15:5** 3 Mos 13:46, 4 Mos 12:14, 2 Krön 26:19f. **15:5** blev spetälsk När han gjorde intrång på prästernas område (se 2 Krön 26:16f).

⁶ Vad som mer finns att säga om Asarja och om allt som han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

⁷ Asarja gick till vila hos sina fäder, och man begravde honom hos hans fäder i Davids stad. Hans son Jotam blev kung efter honom.

Sakarja blir kung i Israel

⁸ I Juda kung Asarjas trettioåttonde regeringsår blev Sakarja, Jerobeams son, kung över Israel i Samaria och regerade i sex månader.

⁹ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, så som hans fäder hade gjort. Han vände sig inte bort från de synder genom vilka Jerobeam, Nebats son, hade fått Israel att synda.

¹⁰ Shallum, Jabeshs son, anstiftade en sammansvärjning mot honom och dödade honom inför folket och blev kung i hans ställe.

¹¹ Vad som mer finns att säga om Sakarja, det är skrivet i Israels kungars krönika.

¹² Så gick det ord i uppfyllelse som HERREN hade talat till Jehu: "Dina söner ska sitta på Israels tron till fjärde led." Och det blev så.

Shallum blir kung i Israel

¹³ Shallum, Jabeshs son, blev kung i Juda kung Usias trettionionde regeringsår, och han regerade en månad i Samaria.

15:8 2 Kung 14:29. **15:8** Sakarja ... sex månader Ca 753 fKr. Sakarja betyder "Herren kommer ihåg". **15:9** 1 Kung 12:28f, 2 Kung 10:29. **15:12** 2 Kung 10:30. **15:13** 1 Kung 16:24, 2 Kung 14:21. **15:13** Shallum ... en månad Ca 752 fKr. Shallum betyder kanske "ersättning".

¹⁴ Då drog Menahem, Gadis son, upp från Tirsa och kom till Samaria och dödade Shallum, Jabeshs son, i Samaria och blev kung i hans ställe.

¹⁵ Vad som mer finns att säga om Shallums gärningar och om den sammansvärjning han anstiftade, det är skrivet i Israels kungars krönika.

¹⁶ Vid den tiden förstörde Menahem Tifsa och allt som fanns där inne och hela dess område från Tirsa, eftersom staden inte hade öppnat portarna. Därför förstörde han den och han lät skära upp alla havande kvinnor.

Menahem blir kung i Israel

¹⁷ I Juda kung Asarjas trettionionde regeringsår blev Menahem, Gadis son, kung över Israel och regerade i tio år i Samaria.

¹⁸ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon. Så länge han levde vände han sig inte bort från de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlett Israel med.

¹⁹ Kung Pul av Assyrien trängde in i landet. Då gav Menahem 1 000 talenter silver till Pul för att han skulle understödja honom och befästa kungadömet i hans hand.

²⁰ De pengar som Menahem skulle ge kungen av Assyrien tog han ut genom att lägga skatt på alla

15:16 2 Kung 8:12. **15:16** Tifsa Troligen Thapsakos vid Euftrat i norra Syrien, i norra änden av Salomos inflytandesfär (1 Kung 4:24).

15:17 Menahem ... tio år Ca 752-742 fKr. Menahem betyder "tröstare". **15:18** 1 Kung 12:28f. **15:19** Pul Befälhavare som grep kungamakten i Assyrien och tog tronnamnet Tiglat-Pileser III (15:29, 16:10). Namnet Pul användes huvudsakligen i Babel. Han regerade 745-727 fKr, erövrade stora områden och krävde höga tributer av folken i regionen, däribland Israel. **15:20** 2 Kung 23:35.

rika män i Israel, en skatt på 50 siklar silver för var och en. Så vände kungen av Assyrien tillbaka och stannade inte där i landet.

²¹ Vad som mer finns att säga om Menahem och om allt som han gjorde, det är skrivet i Israels kungars krönika.

²² Menahem gick till vila hos sina fäder. Hans son Pekaja blev kung efter honom.

Pekaja blir kung i Israel

²³ I Juda kung Asarjas femtionde regeringsår blev Pekaja, Menahems son, kung över Israel i Samaria och regerade i två år.

²⁴ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon. Han vände sig inte bort från de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlett Israel med.

²⁵ Peka, Remaljas son, en av hans officerare, anstiftade en sammansvärjning mot honom och dödade honom i kungapalatsets borg i Samaria, han tillsammans med Argob och Arje. Därvid hade han med sig femtio gileaditer. Så dödade han Pekaja och blev kung i hans ställe.

²⁶ Vad som mer finns att säga om Pekaja och om allt han gjorde, det är skrivet i Israels kungars krönika.

Peka blir kung i Israel

15:20 1 000 talenter ... 50 siklar silver Ca 30 ton och 0,5 kg silver.

15:23 Pekaja ... två år Ca 742-740 fKr. Pekaja betyder "Herren har öppnat" (ögon eller moderliv). **15:24** 1 Kung 12:28f.

²⁷ I Juda kung Asarjas femtioandra regeringsår blev Peka, Remaljas son, kung över Israel i Samaria. Han regerade i tjugo år.

²⁸ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon. Han vände sig inte bort från de synder som Jerobeam, Nebats son, hade förlätt Israel med.

²⁹ När Peka var kung i Israel kom den assyriske kungen Tiglat-Pileser och intog Ijon, Abel-Bet-Maaka, Janoa, Kedesh, Hasor, Gilead och Galileen, hela Naftali land, och förde bort folket till Assyrien.

³⁰ Hosea, Elas son, anstiftade en sammansvärjning mot Peka, Remaljas son, och dödade honom och blev så kung i hans ställe i Jotams, Ussias sons, tjugonde regeringsår.

³¹ Vad som mer finns att säga om Peka och om allt han gjorde, det är skrivet i Israels kungars krönika.

Jotam blir kung i Juda

³² I Israels kung Pekas, Remaljas sons, andra regeringsår blev Jotam, Ussias son, kung i Juda.

³³ Han var tjugofem år när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Hans mor hette Jerusha och var dotter till Sadok.

15:27 Peka ... tjugo år Ca 752-732 fKr. Regerade 752-740 i Gilead öster om Jordan och 740-732 över hela riket i Samaria. Peka betyder "har öppnat". **15:28** 1 Kung 12:28f. **15:29** 1 Kung 15:20, 2 Kung 17:6. **15:29** Tiglat-Pileser ... intog Ca 732 f Kr (beskrivs närmare i 16:7f) **15:30** 1 Kung 17:1, 2 Kung 16:1f. **15:31** 2 Krön 28:6. **15:32** 2 Krön 27:1f. **15:33** Jotam ... sexton år Ca 750-735 fKr. Samregent med sin far (vers 5) till 740 f Kr; och med sin son 735- 732 fKr. Jotam betyder "Herren är fullkomlig" och Jerusha "arvedel". Se även 2 Krön 27.

³⁴ Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, precis som hans far Ussia hade gjort.

³⁵ Men offerhöjderna avskaffades inte, utan folket fortsatte att offra och tända offereld på höjderna. Han byggde Övre porten till HERRENS hus.

³⁶ Vad som mer finns att säga om Jotam och allt han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

³⁷ Vid den tiden började HERREN sända Arams kung Resin och Peka, Remaljas son, mot Juda.

³⁸ Jotam gick till vila hos sina fäder och blev begravd hos sina fäder i sin fader Davids stad. Hans son Ahas blev kung efter honom.

16

Ahas blir kung i Juda

¹ I Pekas, Remaljas sons, sjuttonde regeringsår blev Ahas, Jotams son, kung i Juda.

² Ahas var tjugo år när han blev kung, och han regerade sexton år i Jerusalem. Han gjorde inte det som var rätt i HERREN sin Guds ögon så som hans fader David,

³ utan vandrade på samma vägar som Israels kungar. Han lät också sin son gå genom eld efter den avskyvärda seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn.

15:34 2 Kung 14:3, 2 Krön 26:4f.

15:37 2 Kung 16:5, Jes 7:1.

16:1 2 Krön 28:1f.

16:2 Ahas ... sexton år Ca 732-715 fKr, samregent med sin far Jotam redan från 735 fKr. Ahas betyder "griper". Ett avtryck av hans personliga sigill finns bevarat, med orden "Ahas, Jotams son, kung av Juda". Se även 2 Krön 28. **16:3** 3 Mos 18:21, 5 Mos 12:31, 18:10, 2 Kung 8:18.

4 Och han bar fram offer och tände offereld på höjderna och kullarna och under alla gröna träd.

5 På den tiden drog kung Resin av Aram och Peka, Remaljas son, Israels kung, upp för att erövra Jerusalem. De belägrade Ahas men kunde inte erövra staden.

6 Vid samma tid vann kung Resin av Aram tillbaka Elat åt Aram och drev Juda män från Elat. Därefter kom edomiterna till Elat och bosatte sig där, och där bor de än i dag.

7 Men Ahas skickade sändebud till Tiglat-Pileser, kungen i Assyrien, och lät säga: ”Jag är din tjänare och din son. Dra upp hit och rädda mig från Arams kung och från Israels kung, för de har överfallit mig.”

8 Ahas tog det silver och guld som fanns i HERRENS hus och i kungapalatsets skattkammare och sände det som gåva till kungen av Assyrien.

9 Och Assyriens kung lyssnade till honom och drog upp mot Damaskus och intog det och förde bort folket till Kir och dödade Resin.

10 Kung Ahas reste sedan till Damaskus för att möta den assyriske kungen Tiglat-Pileser där. När kung Ahas fick se altaret som fanns i Damaskus,

16:4 2 Kung 14:4, 17:10, Jer 2:20. **16:5** 2 Kung 15:37, 2 Krön 28:4f, Jes 7:1. **16:5** Resin ... Peka Jesaja förkunnade tröst och vägledning in i denna situation (Jes 7-8). **16:6** 1 Kung 9:26, 2 Kung 14:22, 2 Krön 26:2. **16:7** 2 Kung 15:29, 2 Krön 28:16. **16:8** 1 Kung 15:18f, 2 Kung 12:18, 18:15. **16:8** sände det som gåva Mottagandet av Ahas tribut bekräftas i en inskription av Tiglat-Pileser III. **16:9** Amos 1:5, Jes 22:6. **16:9** intog det Damaskus föll år 732 fKr, förutsagt av Jesaja (Jes 8:4).

skickade han en ritning av altaret till prästen Uria med en beskrivning av hur det var byggt.

11 Sedan byggde prästen Uria altaret. Helt efter den beskrivning som kung Ahas hade sänt honom från Damaskus gjorde prästen Uria det färdigt innan kung Ahas kom tillbaka från Damaskus.

12 När kungen efter sin hemkomst från Damaskus fick se altaret, trädde han fram till altaret och steg upp till det.

13 Därefter offrade han sitt brännoffer och matoffer och hällde ut sitt dryckesoffer. Blodet av det gemenskapsoffer som han offrade stänkte han på altaret.

14 Men kopparaltaret som stod inför HERRENS ansikte flyttade han undan från husets framsida, från platsen mellan det nya altaret och HERRENS hus, och ställde det på norra sidan om detta altare.

15 Kung Ahas befalldes prästen Uria: ”På det stora altaret ska du bränna morgonens brännoffer och kvällens matoffer, likaså kungens brännoffer tillsammans med hans matoffer, samt brännoffer, matoffer och dryckesoffer för allt folk i landet. Allt blod av såväl brännoffer som slaktoffer ska du stänka på det. Men kopparaltaret ska jag tänka till om.”

16 Prästen Uria gjorde precis som kung Ahas befalldes honom.

17 Kung Ahas bröt också loss sidolisterna på tvättställen och tog bort karen från dem. Havet

16:14 2 Krön 4:1. **16:15** tänka till om Annan översättning: ”söka svar med” (genom teckentydning). **16:17** 1 Kung 7:23f.

lyfte han ner från kopparoxarna som stod under det och ställde det på ett stengolv.

¹⁸ Den täckta sabbatsgången som man byggt vid huset och likaså kungens yttre ingångsväg förlade han inom HERRENS hus för den assyriske kungens skull.

¹⁹ Vad som mer finns att säga om Ahas och vad han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

²⁰ Ahas gick till vila hos sina fäder och blev begravd hos sina fäder i Davids stad, och hans son Hiskia blev kung efter honom.

17

Hosea blir Israels sista kung

¹ I Juda kung Ahas tolfte regeringsår blev Hosea, Elas son, kung i Samaria över Israel och regerade i nio år.

² Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, men ändå inte som de israelitiska kungar som varit före honom.

³ Den assyriske kungen Shalmaneser drog upp mot honom och Hosea tvingades underkasta sig och ge honom gåvor.

⁴ Men kungen av Assyrien upptäckte att Hosea hade börjat en sammansvärjning. Han skickade

16:17 tog bort karen ... kopparoxarna Troligen för att ge koppar i tribut till Assyrien (vers 8). **16:20** 2 Kung 18:1f, 2 Krön 28:27.

17:1 2 Kung 15:30. **17:1** Hosea ... nio år Ca 732-722 fKr. Hosea betyder "Herrens frälsning" (jfr 4Mos 13:17 med not). **17:4** kungen av Assyrien Shalmaneser V (727-722 f Kr). Hans far och företrädare Tiglat-Pileser III hävdar i sin krönika att han satte Hosea på tronen (732 f Kr). Man väntade sig därför lydnad.

nämligen sändebud till So, kungen i Egypten, och betalade inte skatt som förut varje år till kungen i Assyrien. Då lät denne spärra in honom och hålla honom bunden i fängelse.

Samaria faller

⁵ Kungen av Assyrien drog upp mot hela landet. Han tågade upp mot Samaria och belägrade staden i tre år.

⁶ I Hoseas nionde regeringsår intog Assyriens kung Samaria och förde bort Israel till Assyrien och lät dem bo i Hala och vid floden Habor i Gozan och i Mediens städer.

⁷ Detta hände därför att Israels barn hade syndat mot HERREN sin Gud, som hade fört dem upp ur Egyptens land undan faraos, den egyptiske kungens, hand. De hade tillbett andra gudar

⁸ och levt efter sederna hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn, men också efter de seder som Israels kungar hade infört.

⁹ Israels barn hade i hemlighet gjort sådant som inte var rätt mot HERREN sin Gud. De hade byggt

17:4 So, kungen i Egypten Troligen Osorkon IV, som regerade 730-715 fKr i Tanis. Alternativt syftar So på staden Sais i nordvästra Egypten, där den konkurrerande faraon Bakenranef regerade ca 725-720 fKr. Under denna tid var Egypten splittrat och hade ingen hjälp att ge (jfr Jes 30:7). **17:5** 2 Kung 18:9f, Hos 14:1. **17:5** belägrade staden i tre år Ca 725-722 fKr. Stadens fall förutsades av Hosea (10:5f, 14:1), Amos (3:11f, 6:7f) och Mika (1:6f). **17:6** Assyriens kung Enligt assyriska källor var det Shalmanesers bror och efterträdare Sargon II (722-705 fKr) som till sist erövrade staden 722 fKr och deporterade 27 920 människor. **17:6** Hala ... floden Habor i Gozan ... Medien Platser i norra Irak, nordöstra Syrien och västra Iran. **17:7** 2 Mos 20:1f, 3 Mos 18:3f. **17:8** 5 Mos 18:9, 1 Kung 14:24, 2 Kung 16:3, 21:2.

sig offerhöjder i alla sina städer, vid väktartornen såväl som i de befästa städerna.

¹⁰ De hade rest stoder och asherapålar åt sig på alla höga kullar och under alla gröna träd.

¹¹ Där hade de tänt offereld på alla offerhöjder, på samma sätt som de folk som HERREN hade drivit bort för dem. De hade gjort det som var ont och därigenom väckt HERRENS vrede.

¹² De hade tjänat eländiga avgudar, fastän HERREN hade sagt till dem: "Ni ska inte göra så."

¹³ HERREN hade varnat både Israel och Juda genom alla sina profeter och siare och sagt: "Vänd om från era onda vägar och håll mina bud och stadgar, enligt hela den lag som jag gav era fäder och sände till er genom mina tjänare profeterna."

¹⁴ Men de lyssnade inte utan var hårdnackade som sina fäder, som inte trodde på HERREN sin Gud.

¹⁵ De förkastade hans stadgar och förbundet som han hade slutit med deras fäder och förordningarna som han hade gett dem. De följde tomma avgudar och blev själva tomma liksom folken omkring dem, fastän HERREN hade förbjudit dem att göra som de.

¹⁶ De övergav HERREN sin Guds alla bud och gjorde sig gjutna bilder i form av två kalvar. De gjorde också asherapålar åt sig och tillbad himlens hela härskara och tjänade Baal.

17:10 1 Kung 14:23, 2 Kung 16:4. **17:11** offereld Annan översättning: "rökelse". **17:12** 2 Mos 20:2f, 23:13, 24, 5 Mos 5:7f.

17:13 1 Sam 9:9, Jer 25:5, Hes 18:31. **17:14** 2 Mos 34:9, 5 Mos 31:27, Mal 3:6. **17:15** 3 Mos 18:3, 24, Jer 2:5, Rom 1:21f.

17:16 2 Mos 32:4, 8, 1 Kung 12:28f, 16:31f.

17 De lät sina söner och döttrar gå genom eld och utövade spådom och trolldom. De sålde sig till att göra det som var ont i HERRENS ögon och väckte därmed hans vrede.

18 Därför blev också HERREN mycket vred på Israel och försköt dem från sitt ansikte, så att endast Juda stam blev kvar.

19 Men inte heller Juda höll HERREN sin Guds bud, utan levde efter de seder som Israel hade infört.

20 Då förkastade HERREN alla Israels avkomlingar och straffade dem och gav dem i plundrares hand tills han försköt dem från sitt ansikte.

21 För när han hade ryckt Israel från Davids hus och de hade gjort Jerobeam, Nebats son, till kung, hindrade Jerobeam Israel från att följa HERREN och fick dem att begå en stor synd.

22 Israels barn levde i alla de synder som Jerobeam hade gjort. De vände sig inte bort från dem.

23 Men till slut försköt HERREN Israel från sitt ansikte, så som han hade hotat genom alla sina tjänare profeterna. Så blev Israel bortfört från sitt land till Assyrien, där de är än i dag.

Främmande folk bosätter sig i Israel

24 Kungen av Assyrien hämtade folk från Babel,

17:17 3 Mos 18:21, 20:3f, 5 Mos 18:10, 1 Kung 21:20, 2 Kung 16:3, 21:6, 23:10. **17:18** 1 Kung 14:15f, Hos 1:6. **17:19** 2 Kung 8:18, 16:3, Jer 3:6f. **17:20** Dom 2:14, 2 Kung 15:29. **17:21** 1 Kung 12:16f, 28f. **17:23** 5 Mos 28:36f, 63f, 1 Kung 14:15, Amos 5:27. **17:24** hämtade folk Sargon II berättar att han år 720 fKr förde in andra deporterade folk, en assyrisk politik som skulle bryta viljan till uppror. De uppräknade platserna låg alla kring Babel utom Hamat i västra Syrien.

Kuta, Ava, Hamat och Sefarvajim och lät dem bosätta sig i Samariens städer i stället för Israels barn. De tog Samarien i besittning och bosatte sig i städerna där.

²⁵ Men när de under den första tiden av sin vistelse där inte vördade HERREN, sände HERREN bland dem lejon som dödade några av dem.

²⁶ Man berättade det för kungen i Assyrien och sade: "De folk som du har fört bort och låtit bosätta sig i Samariens städer vet inte hur landets Gud ska dyrkas. Därför har han sänt lejon mot dem och dessa dödar dem nu, eftersom de inte vet hur landets Gud ska dyrkas."

²⁷ Då befallde kungen av Assyrien: "Låt en av de präster som ni har fört bort därifrån resa tillbaka och bosätta sig där. Han ska lära dem hur landets Gud ska dyrkas."

²⁸ Och en av de präster som de hade fört bort från Samarien kom och bosatte sig i Betel. Han lärde dem hur de skulle vörda HERREN.

²⁹ Men varje folk gjorde sig sin egen gud och ställde upp den i de offerhöjdshus som samarierna hade byggt, varje folk för sig i de städer där de bodde.

³⁰ Folket från Babel gjorde sig en Suckot-Benot, folket från Kut gjorde sig en Nergal och folket från Hamat gjorde sig en Ashima.

³¹ Aviterna gjorde sig en Nibhas och en Tartak, och sefarviterna brände sina barn i eld åt Sefarvajims gudar Adrammelek och Anammelek.

³² Men de vördade också HERREN. De gjorde män

ur sin egen krets till offerhöjdspräster åt sig och dessa offerade åt dem i offerhöjds husen.

³³ Så vördade de visserligen HERREN, men de tjänade dessutom sina egna gudar på samma sätt som de folk de kom ifrån.

³⁴ Än i dag gör de som förut: De tillber inte HERREN och gör inte efter de stadgar och den sed som de har fått. De lever inte efter den lag och de bud som HERREN har gett Jakobs efterkommande – Jakob var den man han gav namnet Israel.

³⁵ HERREN slöt ett förbund med dem och befallde dem: ”Ni ska inte vörda andra gudar, inte heller tillbe dem eller tjäna dem eller offra åt dem.

³⁶ HERREN ska ni vörda, han som förde er upp ur Egyptens land med stor makt och utsträckt arm, honom ska ni tillbe och åt honom ska ni offra.

³⁷ Ni ska alltid hålla fast vid och följa de stadgar och budord, den lag och de bud som han har föreskrivit er. Men ni ska inte vörda andra gudar.

³⁸ Ni ska inte glömma det förbund som jag har slutit med er. Ni ska inte vörda andra gudar.

³⁹ Endast HERREN er Gud ska ni vörda, och han ska rädda er ur alla era fienders hand.”

⁴⁰ Men de lydde inte utan gjorde som förut.

⁴¹ Så vördade dessa folk HERREN men tjänade samtidigt sina avgudar. Även deras barn och deras barnbarn gör än i dag så som deras fäder har gjort.

18

Hiskia blir kung i Juda

¹ I Hoseas, Elas sons, Israels kungs, tredje regeringsår blev Hiskia, Ahas son, kung i Juda.

² Han var tjugofem år när han blev kung, och han regerade tjugonio år i Jerusalem. Hans mor hette Abi och hon var dotter till Sakarja.

³ Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon, precis som hans fader David hade gjort.

⁴ Han avskaffade offerhöjderna, slog sönder stoderna och högg ner Asheran. Dessutom krossade han den kopparorm som Mose hade gjort. Ända till denna tid hade nämligen Israels barn tänt offereld åt den, och man kallade den Nehushtan.

⁵ Hiskia förtröstade på HERREN, Israels Gud. Ingen var som han bland alla Juda kungar efter honom, inte heller bland dem som varit före honom.

⁶ Han höll sig till HERREN och vek inte av från honom, utan höll de bud som HERREN hade gett Mose.

18:1 2 Kung 16:20, 17:1, 2 Krön 29:1f. **18:2** Hiskia ... tjugonio år Ca 715-687 fKr, men samregent med sin far Ahas redan från 729 fKr. Hiskia betyder "Herren är min styrka". Moderns namn är en kortform av Abia ("Herren är min far"). Hans personliga sigill har hittats, dekorerat med en bevingad skarabé (egyptisk symbol för återuppståndelse) och orden "Hiskia, Ahas son, kung av Juda". Se även 2 Krön 29-32. **18:3** 2 Kung 12:2, 14:3, 20:3, 22:2. **18:4** 2 Mos 34:13, 4 Mos 21:8f, 5 Mos 7:5, 2 Krön 31:1. **18:4** kopparorm ... Nehushtan Namnet liknar både hebr. nechóshet ("koppar") och nachásh ("orm"). Kopparormen (4 Mos 21:9) var en förebild till Jesus på korset (Joh 3:14). En kopparorm på en påle finns också avbildad på en judisk kopparskål från denna tid som hittats i Nineve. **18:5** 2 Kung 23:25. **18:6** 5 Mos 10:20, 11:22f, Ps 119:51, 102.

⁷ HERREN var med honom så att han hade framgång i allt han företog sig. Han avföll från Assyriens kung och slutade tjäna honom.

⁸ Han slog också filisteerna och intog deras land ända till Gaza med dess område, såväl väktartorn som befästa städer.

Samarias fall

⁹ I kung Hiskias fjärde regeringsår, som var Hoseas, Elas sons, Israels kungs, sjunde regeringsår, drog kung Shalmaneser av Assyrien upp mot Samaria och belägrade det.

¹⁰ De intog det efter tre år i Hiskias sjätte regeringsår. Under detta år, som var Israels kung Hoseas nionde regeringsår blev Samaria intaget.

¹¹ Kungen av Assyrien förde bort Israel till Assyrien och lät dem slå sig ner i Hala och vid floden Habor i Gozan och i Mediens städer.

¹² Det hände därför att de inte lyssnade till HERREN sin Guds röst, utan bröt mot hans förbund och varken ville lyssna eller göra allt det som HERRENS tjänare Mose hade befallt.

Sanherib tågar mot Jerusalem

18:7 Jos 1:7, 1 Sam 18:14, 2 Kung 16:7f. **18:7** avföll från Assyriens kung Troligen i samband med Sargon II:s död 705 fKr (se not till 20:12). **18:8** 2 Kung 17:9, 2 Krön 28:18, Jes 14:29. **18:9** 2 Kung 17:5f. **18:9** fjärde regeringsår År 725 fKr (se 17:5) när Hiskia samregerat med Ahas i fyra år. **18:11** Hala Troligen i trakten av Nineve i norra nuvarande Irak. **18:11** floden Habor i Gozan Biflod till Eufrat vid en centralort i nordöstra Syrien. Israelitiska personnamn har hittats på lertavlor i staden Gozan. **18:11** Mediens städer Nordvästra nuvarande Iran.

13 I kung Hiskias fjortonde regeringsår drog Assyriens kung Sanherib upp och angrep alla befästa städer i Juda och intog dem.

14 Då sände Hiskia, Juda kung, bud till Assyriens kung i Lakish och lät säga: ”Jag har handlat fel. Vänd om och lämna mig i fred. Det du lägger på mig ska jag bära.”

Kungen av Assyrien befallde då att Juda kung skulle betala trehundra talenter silver och trettio talenter guld.

15 Hiskia betalade ut alla pengar som fanns i HERRENS hus och kungapalatsets skattkammare.

16 Vid det tillfället bröt Hiskia loss den beläggning av guld som fanns på dörrarna och dörrposterna i HERRENS tempel och som kung Hiskia av Juda hade överdragit dem med, och han gav det till kungen av Assyrien.

Rab-Shakes tal

17 Men kungen av Assyrien sände i väg Tartan, Rab-Saris och Rab-Shake från Lakish med en stor här mot kung Hiskia i Jerusalem. Dessa drog upp och kom till Jerusalem. När de hade dragit dit upp

18:13 2 Krön 32:1f, Jes 36:1f. **18:13** Sanherib Regerade 705-681 fKr och invaderade Juda 701 fKr. Se även Jes 36-37. **18:13** angrep alla befästa städer i Juda Förutsades av Mika (1:9f) och Jesaja (kap 10). **18:14** Lakish Befäst storstad ca 5 mil sydväst om Jerusalem. Assyriska reliefer i Nineve avbildar stadens erövring och bortförandet av judiska slavar. **18:14** trehundra talenter silver och trettio talenter guld Ca 9 ton silver och 0,9 ton guld. **18:15** 1 Kung 15:18, 2 Kung 12:18, 16:8. **18:17** 2 Kung 20:20, 2 Krön 32:9f, Jes 7:3. **18:17** Tartan, Rab-Saris och Rab-Shake Assyriska titlar för överbefälhavaren, livvaktens befälhavare och överste munskänken.

och kommit fram, stannade de vid Övre dammens vattenledning, på vägen till Tvättarfältet.

18 Och de begärde att få tala med kungen. Då gick överförvaltaren Eljakim, Hilkias son, och skrivaren Shebna och kanslern Joa, Asafs son, ut till dem.

19 Rab-Shake sade till dem: ”Säg till Hiskia: Så säger den store kungen, Assyriens kung: Vad är det som gör dig så full av förtröstan?”

20 Du menar kanske att det räcker med prat för att få strategi och styrka att föra krig? Vem förtröstar du på eftersom du har satt dig upp mot mig?

21 Förtröstar du på den brutna rörstaven Egypten? När man stöder sig på den, går den in i handen och genomborrar den. Sådan är farao, Egyptens kung, för alla som förtröstar på honom.

22 Eller säger ni till mig: Vi förtröstar på HERREN vår Gud? Var det inte hans offerhöjder och altaren som Hiskia avskaffade när han sade till Juda och Jerusalem: Inför detta altare ska ni tillbe här i Jerusalem?

23 Men ingå nu ett vad med min herre, kungen av Assyrien: Jag ger dig tvåtusen hästar om du kan skaffa ryttare till dem!

24 Hur skulle du kunna slå tillbaka en enda ståthållare, en av min herres ringaste tjänare? Och du sätter ditt hopp till Egypten för att få vagnar och ryttare!

18:18 Jes 22:20f. **18:18** skrivaren Shebna Den degraderade före detta överförvaltaren (se Jes 22:19 med not). **18:21** Hes 29:6f.

18:24 Jes 36:6.

²⁵ Menar du att jag utan HERRENS vilja har dragit upp mot den här platsen för att ödelägga den? HERREN själv sade till mig: Dra upp mot det landet och ödelägg det.”

²⁶ Då sade Eljakim, Hilkias son, och Shebna och Joa till Rab-Shake: ”Tala till dina tjänare på arameiska, för vi förstår det språket. Tala inte till oss på judiska inför folket som står på muren.”

²⁷ Men Rab-Shake svarade dem: ”Är det till din herre och till dig som min herre har sänt mig att tala dessa ord? Är det inte snarare till de män som sitter på muren och som ska få äta sin egen avföring och dricka sin egen urin tillsammans med er?”

²⁸ Sedan ställde sig Rab-Shake och ropade högt på judiska: ”Hör den store kungens ord, kungen av Assyrien!

²⁹ Så säger kungen: Låt inte Hiskia bedra er, för han kan inte rädda er ur min hand.

³⁰ Låt inte Hiskia få er att förtrösta på HERREN när han säger: HERREN kommer att rädda oss, och denna stad ska inte ges i den assyriske kungens hand.

³¹ Lyssna inte på Hiskia, för kungen av Assyrien säger: Gör upp i godo med mig och kom ut till mig. Då ska ni få äta var och en av sin vinstock och av sitt fikonträd och dricka var och en ur sin brunn,

³² tills jag kommer och hämtar er till ett land som liknar ert eget, ett land med säd och vin, ett land

18:26 arameiska Dåtidens internationella språk, besläktat med hebreiska ("judiska"). **18:27** 2 Kung 6:25, Jes 36:12. **18:30** 2 Kung 19:10, Jes 36:15.

med bröd och vingårdar, ett land med ädla olivträd och honung. Då ska ni få leva och inte dö.

Lyssna inte på Hiskia, för han vill förleda er när han säger: HERREN ska rädda oss.

³³ Har någon av de andra folkens gudar någonsin räddat sitt land ur den assyriske kungens hand?

³⁴ Var är Hamats och Arpads gudar? Var är Sefarvajims, Henas och Ivas gudar? Eller har de räddat Samaria ur min hand?

³⁵ Vilken av de andra ländernas alla gudar har kunnat rädda sitt land ur min hand? Skulle då HERREN kunna rädda Jerusalem ur min hand?"

³⁶ Men folket teg och svarade honom inte ett ord, för kungen hade gett denna befallning: "Svara honom inte."

³⁷ Överförvaltaren Eljakim, Hilkias son, skrivaren Shebna och kanslern Joa, Asafs son, kom till Hiskia med sönderrivna kläder och berättade för honom vad Rab-Shake hade sagt.

19

Jerusalems befrielse förutsägs

¹ När kung Hiskia hörde det rev han sönder sina kläder, svepte sig i säcktyg och gick in i HERRENS hus.

² Och han sände överförvaltaren Eljakim och skrivaren Shebna och de äldste bland prästerna, klädda i säcktyg, till profeten Jesaja, Amos son.

³ De sade till honom: "Så säger Hiskia: Denna dag är en dag av nöd, bestraffning och förakt, för

18:33 2 Kung 19:12f, 2 Krön 32:13f, Jes 10:9f, 36:18f. **18:37**
1 Mos 37:29, 34, 2 Sam 1:11, Matt 26:65. **19:1** Jes 37:1f. **19:3**
Hos 13:13.

fostren har kommit fram till födseln men det finns ingen kraft att föda.

⁴ Kanske ska HERREN din Gud höra vad Rab-Shake säger, han som hans herre kungen av Assyrien har sänt för att håna den levande Guden, så att han straffar honom för dessa ord som HERREN din Gud har hört. Be en bön för den rest som är kvar.”

⁵ När kung Hiskias tjänare kom till Jesaja,

⁶ sade Jesaja till dem: ”Så ska ni säga till er herre: Så säger HERREN: Var inte rädda för de ord som du hört och som den assyriske kungens tjänare har hädat mig med.

⁷ Se, jag ska låta en ande verka i honom så att han vänder tillbaka till sitt land när han får höra ett rykte. Och jag ska låta honom falla för svärd i sitt eget land.”

⁸ Rab-Shake vände tillbaka och fann den assyriske kungen upptagen med att belägra Libna. Han hade nämligen hört att kungen hade brutit upp från Lakish.

⁹ Men när Sanherib fick höra att Nubiens kung Tirhaka hade dragit ut för att strida mot honom, skickade han åter sändebud till Hiskia med detta budskap:

¹⁰ ”Så ska ni säga till Hiskia, kungen i Juda: Låt inte din Gud som du förtröstar på bedra dig så att du tänker: Jerusalem ska inte falla i den assyriske kungens hand.

19:4 2 Sam 16:12, 2 Kung 18:28f. **19:7** 2 Kung 7:6. **19:8** Libna Befäst stad ca 5 mil sydväst om Jerusalem. **19:9** Nubiens kung Tirhaka Befälhavare från nuvarande Sudan, senare farao över Egypten ca 690-664 f.Kr. **19:10** 2 Kung 18:29f.

¹¹ Du har ju hört vad Assyriens kungar har gjort med alla länder och förintat dem fullständigt. Och du skulle bli räddad!

¹² Har folken som mina fäder fördärvade, Gozan, Harran, Resef och Edens barn i Telassar, blivit räddade av sina gudar?

¹³ Var är kungen av Hamat, kungen av Arpad och kungen över staden Sefarvajim, Hena och Iva?”

Hiskias bön

¹⁴ När Hiskia hade tagit emot brevet av budbärarna och läst det, gick han upp i HERRENS hus och bredde ut det inför HERRENS ansikte.

¹⁵ Och Hiskia bad till HERREN och sade: ”HERRE, Israels Gud, du som tronar på keruberna, endast du är Gud över alla riken på jorden. Du har gjort himlen och jorden.

¹⁶ HERRE, vänd hit ditt öra och hör. HERRE, öppna dina ögon och se. Hör Sanheribs ord som han talat för att håna den levande Guden.

¹⁷ Det är sant, HERRE, att Assyriens kungar har ödelagt hednafolken och deras länder.

¹⁸ Och de har kastat deras gudar i elden, för de var inga gudar utan verk av människohänder, trä och sten. Därför kunde de förgöra dem.

¹⁹ Men nu, HERRE vår Gud, rädda oss ur hans hand, så att alla riken på jorden förstår att du är HERREN Gud, bara du.”

19:12 folken De uppräknade platserna ligger längs Syriens norra gräns. **19:13** Hamat ... Arpad Syriska stadsstater. Sefarvajim kan vara Sippar som låg norr om Babel. **19:14** 2 Krön 32:17, Jes 37:14.

19:15 1 Sam 4:4, 2 Kung 5:15, 2 Krön 32:20, Ps 80:2, 99:1. **19:18** Ps 115:4, 135:15f, Jes 44:10, 20, Apg 17:29.

Jesaja förutsäger Sanheribs fall

²⁰ Då sände Jesaja, Amos son, detta bud till Hiskia:
”Så säger HERREN, Israels Gud: Jag har hört det
som du har bett till mig angående Assyriens kung
Sanherib,
²¹ och detta är det ord som HERREN har talat om
honom:

Hon föraktar dig och hånar dig,
jungfrun, dottern Sion.
Hon skakar på huvudet åt dig,
dottern Jerusalem.

²² Vem har du hånat och hädat,
mot vem har du höjt din röst
och högmodigt lyft din blick?
Jo, mot Israels Helige!

²³ Genom dina sändebud
hånade du HERREN
när du sade:
”Med mina många vagnar
drog jag upp på bergens höjder,
till Libanons avlägsna trakter.
Jag högg ner dess höga cedrar
och utvalda cypresser.
Jag trängde fram
till dess bortesta boning
och dess frodiga skog.

²⁴ Jag grävde brunnar
och drack främmande vatten,
med mina fötter torkade jag ut

19:20 2 Kung 20:5, Jes 37:21f. **19:23** 1 Kung 5:10, Jes 10:18, 37:24.

19:23 högg ner dess höga cedrar Sanherib använde cedrar från Libanon till sitt palats i Nineve.

alla Egyptens strömmar.”

- 25 Har du inte hört att jag
för länge sedan gjorde detta,
att jag i forntidens dagar
bestämde det,
och nu har jag låtit det komma?
Du fick makt
att ödelägga befästa städer
och göra dem till ruinhögar.
- 26 Deras invånare blev maktlösa,
de blev förskräckta
och stod med skam.
Det gick med dem
som med gräset på marken
och den späda grönskan,
som med gräset på taken
och säden som förbränns
innan den växer upp.
- 27 Jag vet om du sitter,
om du går ut
eller kommer in,
och hur du rasar mot mig.
- 28 Därför att du rasar mot mig
och ditt högmod har nått
mina öron,
ska jag sätta min krok
i din näsa
och mitt betsel i din mun
och föra dig tillbaka samma väg
som du kom.

19:26 Ps 92:8, 129:6. **19:27** Ps 139:2. **19:28** 1 Kung 20:28,
Hes 19:9, 29:4, 38:4. **19:28** krok i din näsa och ... mun Så
behandlade assyrierna många kungliga fångar.

29 Detta ska vara tecknet för dig: Man ska detta år äta vad som växer upp av spillsäd och nästa år av självvuxen säd, men det tredje året ska ni så och skörda, plantera vingårdar och äta deras frukt.

30 Och de räddade av Juda hus som blivit kvar ska på nytt slå rot nertill och bära frukt upptill.

31 För från Jerusalem ska en rest gå ut, de räddade från Sions berg. HERRENS egen lidelse ska göra det.

32 Därför säger HERREN så om Assyriens kung:

Han ska inte komma in
i denna stad
eller skjuta någon pil ditin.
Han ska inte närma sig
den bakom en sköld
eller kasta upp en vall mot den.

33 Han ska vända tillbaka
samma väg som han kom.
Han ska inte komma in
i denna stad, säger HERREN,

34 för jag ska skydda
och rädda denna stad
för min och min tjänare
Davids skull.”

Sanheribs fall

35 Samma natt gick HERRENS ängel ut och slog 185 000 i assyriernas läger. När man steg upp tidigt nästa morgon, då låg där fullt av döda kroppar.

19:29 3 Mos 25:5, 2 Kung 20:9, Jes 37:30. **19:31** Jes 9:7, 10:20. **19:32** vall Belägrare byggde en sluttande vall upp mot stadsmurens topp (bevarats t ex i Lakish). **19:34** 1 Kung 11:12f, 2 Kung 20:6, Jes 31:5. **19:35** 2 Sam 24:16, 2 Krön 32:20f.

³⁶ Då bröt Assyriens kung Sanherib upp och vände tillbaka. Han stannade sedan i Nineve.

³⁷ Och när han en gång tillbad i sin gud Nisroks tempel, blev han dödad med svärd av sina söner Adrammelek och Sareser. De flydde sedan till Ararats land. Hans son Esarhaddon blev kung efter honom.

20

Hiskias sjukdom

¹ Vid den tiden blev Hiskia dödssjuk. Profeten Jesaja, Amos son, kom till honom och sade: "Så säger HERREN: Se om ditt hus, för du kommer att dö och ska inte tillfriskna."

² Då vände Hiskia sitt ansikte mot väggen och bad till HERREN:

³ "O, HERRE, kom ihåg att jag har vandrat inför dig i trohet och med hängivet hjärta och gjort det som är gott i dina ögon." Och Hiskia grät mycket.

⁴ Innan Jesaja hunnit ut ur den inre staden, kom HERRENS ord till honom. Han sade:

19:36 Då bröt ... Sanherib upp i sin krönika menar Sanherib att han, efter att ha erövrat fyrtiosex städer i Juda, nöjde sig med att han "stängde in" Hiskia och Jerusalem "som en fågel i en bur" och sedan återvände hem. I en senare version enligt den grekiske historikern Herodotos besvaras en prästkungs bön med en invasion av råttor över den belägrande armén. **19:36** Nineve Assyriens huvudstad gick sedan under 612 fKr, förutsagt av Nahum (se Nah 1:8f).

19:37 Jes 37:38. **19:37** en gång ... dödad Sanherib mördades 681 fKr, tjugo år senare. **19:37** Esarhaddon Sanheribs yngste son som regerade 681-669 fKr (se även Esra 4:2). **20:1** 2 Sam 17:23, 2 Krön 32:24f, Jes 38:1f. **20:1** Vid den tiden Ca år 702-701 fKr (jfr 2 Kung 18:2, 13, 20:6), någon gång före Sanheribs belägring (jfr vers 6). **20:2** Ps 30:3.

⁵ "Vänd om och säg till Hiskia, fursten över mitt folk: Så säger HERREN, din fader Davids Gud: Jag har hört din bön. Jag har sett dina tårar. Se, jag ska göra dig frisk. I övermorgon ska du få gå upp till HERRENS hus.

⁶ Jag ska lägga femton år till din livstid. Jag ska också rädda dig och denna stad ur den assyriske kungens hand. Jag ska beskydda denna stad för min skull och för min tjänare Davids skull."

⁷ Jesaja sade: "Hämta en fikonkaka." Då hämtade man en fikonkaka och lade den på bölden, och han blev frisk.

⁸ Och Hiskia sade till Jesaja: "Vad är tecknet på att HERREN ska göra mig frisk, så att jag i övermorgon får gå upp till HERRENS hus?"

⁹ Jesaja svarade: "Detta ska för dig vara tecknet från HERREN på att HERREN ska göra vad han har sagt: Ska skuggan gå tio steg framåt eller ska den gå tio steg tillbaka?"

¹⁰ Hiskia sade: "Det är lätt för skuggan att sträcka sig tio steg framåt. Nej, låt den i stället gå tio steg tillbaka."

¹¹ Då ropade profeten Jesaja till HERREN, och han lät skuggan gå tillbaka de tio steg som den redan hade gått på Ahas trappa.

Sändebud kommer från Babel

20:5 2 Mos 3:7, 2 Kung 19:20, Ps 39:13, Apg 7:34. **20:5** göra dig frisk Se Jes 38:9f för en sång av Hiskia efter hans tillfrisknande.

20:6 2 Kung 19:34, Ps 61:7. **20:7** Jes 38:21. **20:8** Jes 7:11.

20:11 Ahas trappa Kanske en sorts solur (känt från Egypten redan på Moses tid).

12 Vid den tiden sände Babels kung Merodak-Baladan, Baladans son, brev och en gåva till Hiskia, för han hade fått höra att Hiskia varit sjuk.

13 När Hiskia hade hört på dem, visade han dem hela sin skattkammare, sitt silver och guld, sina kryddor, sin dyrbara olja och hela sitt vapenförråd och allt som fanns i hans förrådshus. Det fanns ingenting i Hiskias hus eller något annat i hans ägo som han inte visade dem.

14 Då kom profeten Jesaja till kung Hiskia och sade till honom: "Vad sade de där männen? Varifrån kom de till dig?" Hiskia svarade: "De kom från ett avlägset land, från Babel."

15 Jesaja frågade: "Vad har de sett i ditt hus?" Hiskia svarade: "De fick se allt som finns i mitt hus. Det finns ingenting i mina förrådshus som jag inte låtit dem se."

16 Då sade Jesaja till Hiskia: "Hör HERRENS ord:

17 Se, dagar ska komma då allt som finns i ditt hus och som dina fäder har samlat ända till denna dag ska föras bort till Babel. Ingenting ska bli kvar, säger HERREN.

18 Och man ska ta några av de söner som ska utgå från dig och som du kommer att föda, och de ska bli hovmän i den babyloniske kungens palats."

20:12 2 Krön 20:12, Jes 39:1f. **20:12** Merodak-Baladan Kaldeisk stamledare som var kung i Babel ca 722-710 fKr. Avsattes av assyriern Sargon II men gjorde sedan uppror igen vid Sargons död 705 fKr (se not till Jes 21:9), troligen i samordning med Hiskia (2 Kung 18:7). **20:17** 2 Kung 24:13f, 25:13f, Jer 52:17f. **20:18** 2 Kung 24:12, 2 Krön 31:11, Dan 1:3f. **20:18** söner Ättlingar till kungahuset, t ex Daniel, fördes till Babel 605 fKr (Dan 1:3).

¹⁹ Hiskia sade till Jesaja: ”Det är ett gott HERRENS ord du har talat.” Han tänkte: ”Det blir ju fred och trygghet under min livstid.”

²⁰ Vad som mer finns att säga om Hiskia och alla hans bedrifter, om hur han anlade dammen och vattenledningen och ledde vatten in i staden, det är skrivet i Juda kungars krönika.

²¹ Hiskia gick till vila hos sina fäder och hans son Manasse blev kung efter honom.

21

Manasse blir kung i Juda

¹ Manasse var tolv år när han blev kung, och han regerade femtiofem år i Jerusalem. Hans mor hette Hefsi-Ba.

² Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, efter den avskyvärda seden hos de folk som HERREN hade fördrivit för Israels barn.

³ Han byggde på nytt upp de offerhöjder som hans far Hiskia hade förstört. Och han reste altaren åt Baal och gjorde en Ashera, liksom

20:20 dammen och vattenledningen Hiskia ledde in Gihonkällans vatten (2 Krön 32:30) till Siloamdammen (Joh 9:7) genom en 0,5 km lång tunnel som kan besökas än i dag. En bevarad inskription i tunneln beskriver hur de två grävarlagen möttes halvvägs. Jfr Jes 22:9f.

21:1 2 Krön 33:1f. **21:1** Manasse ... femtiofem år Ca 697-642 fKr, samregent med sin far Hiskia till 687 fKr. Manasse betyder ”får att glömma” (jfr 1 Mos 41:51). Enligt assyriska dokument sände han tribut och byggmaterial. Efter en tids fångenskap i Babel omvände han sig (se 2 Krön 33:11f). **21:1** Hefsi-Ba Betyder ”min glädje är i henne”. Namnet används om det återupprättade Sion i Jes 62:4.

21:2 2 Kung 16:3. **21:3** 1 Kung 16:32f, 2 Kung 17:16, 18:4, 23:5.

Ahab, Israels kung, hade gjort, och han tillbad och tjänade himlens hela härskara.

⁴ Han byggde altaren i HERRENS hus, det hus om vilket HERREN hade sagt: "I Jerusalem vill jag fästa mitt namn."

⁵ Han byggde altaren åt himlens hela härskara på de båda förgårdarna till HERRENS hus.

⁶ Han lät sin son gå genom eld, utövade teckentyderi och svartkonst och skaffade sig andebesvärjare och spåmän. Han gjorde mycket som var ont i HERRENS ögon så att han väckte hans vrede.

⁷ Den avgudabild av Asheran som han gjort ställde han in i det hus om vilket HERREN hade sagt till David och till hans son Salomo: "I detta hus och i Jerusalem som jag har utvalt bland alla Israels stammar, vill jag fästa mitt namn för evig tid.

⁸ Jag ska inte mer låta Israel vandra bort som flykting från det land jag har gett deras fäder, om de bara håller fast vid och följer allt jag befallt dem efter hela den lag som min tjänare Mose har gett dem."

⁹ Men folket lyssnade inte. Och Manasse förledde Israels barn, så att de gjorde mer ont än de folk som HERREN hade utrotat för dem.

¹⁰ Då talade HERREN genom sina tjänare profeterna och sade:

¹¹ "Manasse, Juda kung, har begått dessa avskyvärda synder. Han har gjort mer ont än

21:4 5 Mos 12:5, 1 Kung 8:29, 9:3, 2 Krön 7:12. **21:5** 1 Kung 7:12, 2 Kung 23:12. **21:6** 3 Mos 18:21, 19:26, 20:2, 27, 5 Mos 18:10f, 1 Sam 28:9, Jer 32:35. **21:7** 2 Sam 7:10, 13, 1 Kung 8:29, 9:3, Ps 132:13. **21:11** 2 Kung 24:3, Jer 15:4.

amoreerna före honom, och med sina eländiga avgudar har han fått också Juda att synda.

¹² Därför säger HERREN, Israels Gud: Jag ska låta en sådan olycka drabba Jerusalem och Juda att det ska eka i båda öronen på var och en som får höra det.

¹³ Över Jerusalem ska jag sträcka ut det mätsnöre som jag använde på Samaria och det sänklod som jag använde på Ahabs släkt. Jag ska skölja Jerusalem rent, som när man sköljer ett fat och sedan vänder det upp och ner när man har sköljt det.

¹⁴ Jag ska förkasta den rest som är kvar av min arvedel och ge dem i deras fienders hand. De ska bli ett rov och ett byte för alla sina fiender,

¹⁵ därför att de har gjort det som är ont i mina ögon och väckt min vrede från den dag då deras fäder drog ut ur Egypten ända till denna dag.”

¹⁶ Dessutom spillde Manasse så mycket oskyldigt blod att det uppfyllde Jerusalem från den ena änden till den andra, detta förutom den synd som han förledde Juda med så att de gjorde det som var ont i HERRENS ögon.

¹⁷ Vad som mer finns att säga om Manasse och om allt det han gjorde och om den synd han begick, det är skrivet i Juda kungars krönika.

¹⁸ Manasse gick till vila hos sina fäder och blev begravd i trädgården till sitt hus, i Ussas trädgård. Hans son Amon blev kung efter honom.

Amon blir kung i Juda

21:12 1 Sam 3:11, Jer 19:3,
Jes 34:11, Klag 2:8, Amos 7:8.

21:13 2 Kung 10:11, 17, 17:6, 23,
21:16 2 Kung 24:3f.

19 Amon var tjugotvå år när han blev kung, och han regerade två år i Jerusalem. Hans mor hette Meshullemet. Hon var dotter till Harus från Jotba.

20 Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, så som hans far Manasse hade gjort.

21 Amon vandrade i allt på samma väg som sin far och han tjänade och tillbad de eländiga avgudar som hans far hade tjänat.

22 Han övergav HERREN, sina fäders Gud, och vandrade inte på HERRENS väg.

23 Amons tjänare sammansvor sig mot honom och dödade honom hemma i hans hus.

24 Men folket i landet dödade alla som hade sammansvurit sig mot kung Amon. Därefter gjorde folket i landet hans son Josia till kung efter honom.

25 Vad som mer finns att säga om Amon och om vad han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

26 Man begravde honom i hans grav i Ussas trädgård. Hans son Josia blev kung efter honom.

22

Josia blir kung i Juda

1 Josia var åtta år när han blev kung, och han regerade trettioett år i Jerusalem. Hans mor hette Jedida och hon var dotter till Adaja från Boskat.

21:19 2 Krön 33:21f. **21:19** Amon ... två år Ca 642-640 f.Kr. Amon betyder "betrodd" eller "hantverkare" och var också ett egyptiskt gudanamn (Jer 46:25). Se även 2 Krön 33:21f. **21:23** 2 Kung 12:20, 14:19, 15:10. **22:1** 2 Krön 34:1f, Jos 15:39. **22:1** Josia ... trettioett år Ca 640-609 f.Kr. Josia betyder kanske "helad av Herren" eller "Herren ger", och Jedida "älskad" (jfr 2 Sam 12:25). Se även 2 Krön 34-35.

² Han gjorde det som var rätt i HERRENS ögon och vandrade i allt på sin fader Davids väg och vek inte av vare sig åt höger eller åt vänster.

Lagboken blir återfunnen

³ I sitt artonde regeringsår sände kung Josia i väg skrivaren Shafan, son till Asalja, Mesullams son, till HERRENS hus och sade:

⁴ ”Gå upp till översteprästen Hilkia och befall honom att göra i ordning de pengar som har kommit in till HERRENS hus och som vakterna vid ingången samlat in från folket.

⁵ Han ska överlämna dem åt de män som tjänstgör som förvaltare vid HERRENS hus, och dessa ska ge dem åt de män som arbetar vid HERRENS hus för att rusta upp det som är förfallet på huset,

⁶ nämligen åt snickarna, byggnadsarbetarna och murarna. Pengarna ska även användas till att köpa in trävirke och huggen sten för att rusta upp huset.

⁷ Men de ska inte behöva redovisa de pengar de fått, utan de ska få handla på heder och tro.”

⁸ Då sade översteprästen Hilkia till skrivaren Shafan: ”Jag har funnit lagboken i HERRENS hus.” Hilkia gav boken åt Shafan och han läste den.

22:2 5 Mos 5:32, Jos 1:7, 2 Kung 18:3. **22:3** I sitt artonde regeringsår Ca 622 fKr. Josia hade redan 628 fKr börjat rensa ut avgudarna. Även profeterna Jeremia och Sefanja förkunnade mot avgudadyrkan under denna tid. **22:4** 2 Kung 12:4, 9f. **22:4** översteprästen Hilkia Hans son Asarjas sigill har hittats i Jerusalem (1 Krön 9:11, Esra 7:1). **22:8** 5 Mos 31:24f, 2 Krön 34:14f. **22:8** funnit lagboken Vid tempelbyggen i Egypten och Mesopotamien gömdes ibland dokument i väggar eller grunder som en slags ”tidskapsel” för framtida reparationer. Kanske hade Salomo gjort på samma sätt med Moseböckerna i Jerusalems tempel (1 Kung 5-8).

⁹ Därefter gick sekreteraren Shafan in till kungen och lämnade sin redogörelse till honom. Han sade: ”Dina tjänare har tömt ut de pengar som fanns i templet och har överlämnat dem åt de män som tjänstgör som förvaltare vid HERRENS hus.”

¹⁰ Skrivaren Shafan sade också till kungen: ”Prästen Hilkia har gett mig en bok.” Och Shafan läste den för kungen.

¹¹ När kungen hörde lagbokens ord, rev han sönder sina kläder.

¹² Och kungen befalldes prästen Hilkia och Ahikam, Shafans son, och Akbor, Mikajas son, och skrivaren Shafan och Asaja, kungens tjänare, och sade:

¹³ ”Gå och fråga HERREN för mig och för folket, för hela Juda, om det som står i denna bok som man nu har funnit. För HERRENS vrede är stor, och den är upptänd mot oss därför att våra fäder inte har lyssnat till vad som står i denna bok och inte har gjort allt som är föreskrivet oss.”

¹⁴ Då gick prästen Hilkia och Ahikam, Akbor, Shafan och Asaja till profetissan Hulda, hustru till Shallum, klädkammarvaktaren, som var son till Tikva, Harhas son. Hon bodde i Jerusalem, i Nya staden. De talade med henne

¹⁵ och hon sade då till dem: ”Så säger HERREN, Israels Gud: Säg till den man som har sänt er till mig:

¹⁶ Så säger HERREN: Se, över denna plats och över dem som bor här ska jag låta olycka komma, alla

de ord som står i den bok som Juda kung har läst.

¹⁷ De har övergett mig och tänt offereld åt andra gudar och väckt min vrede genom alla sina händers verk, och därför är min vrede upptänd mot denna plats och ska inte utsläckas.

¹⁸ Men till Juda kung, som har sänt er för att fråga HERREN, ska ni säga: Så säger HERREN, Israels Gud,

¹⁹ om de ord som du har hört: Eftersom ditt hjärta blev mjukt och du ödmjukade dig inför HERREN när du hörde vad jag har talat mot denna plats och mot dem som bor här, nämligen att de ska bli ett föremål för häpnad och förbannelse, och eftersom du rev sönder dina kläder och grät inför mig, därför har jag också hört dig, säger HERREN.

²⁰ Därför vill jag samla dig till dina fäder och du ska samlas till dem i din grav med frid. Dina ögon ska slippa se all den olycka som jag ska låta drabba denna plats.” Och de vände tillbaka till kungen med detta svar.

23

Josias reformation

¹ Kungen sände bud och lät kalla till sig alla de äldste i Juda och Jerusalem.

² Och kungen gick upp i HERRENS hus. Alla Juda män och alla Jerusalems invånare följde honom, också prästerna och profeterna och allt folket, från den minste till den störste. Han läste upp för dem

22:16 alla de ord som står Se straffdomarna i 5 Mos 28:15f. **22:20**
1 Kung 21:29, 2 Kung 23:30, Jes 57:1. **23:1** 2 Krön 34:29f. **23:2**
2 Kung 22:8. **23:2** läste upp Enligt budet i 5 Mos 31:11 (jfr också
5 Mos 17:19 om kungens personliga läsning).

allt som stod i förbunds boken som man hade funnit i HERRENS hus.

³ Och kungen trädde fram till pelaren och slöt inför HERRENS ansikte det förbundet att de skulle följa HERREN och hålla fast vid hans bud, vitnesbörd och stadgar av hela sitt hjärta och av hela sin själ, och upprätthålla detta förbunds ord som var skrivna i denna bok. Och allt folket ingick förbundet.

⁴ Därefter befallde kungen översteprästen Hilkia och prästerna under honom liksom dem som höll vakt vid ingången, att de ur HERRENS tempel skulle föra bort alla de föremål som var gjorda åt Baal och Asheran och åt himlens hela härskara. Och han brände dem utanför Jerusalem på Kidrons fält, men askan efter dem lät han föra till Betel.

⁵ Han avsatte också de avgudapräster som Juda kungar hade tillsatt för att tända offereld på offerhöjderna i Juda städer och runt omkring Jerusalem, liksom dem som tände offereld åt Baal, åt solen, åt månen, åt stjärnbilderna och åt himlens hela härskara.

⁶ Och han förde Asheran ut ur HERRENS hus till Kidrons dal utanför Jerusalem och brände den där. Han stötte sönder den till stoft och kastade stoftet på den allmänna begravningsplatsen.

⁷ Han rev dessutom ner husen för dem som utövade manlig tempelprostitution i HERRENS hus och där kvinnor vävde tyg till tält åt Asheran.

⁸ Han hämtade alla prästerna från Juda städer och orenade offerhöjderna där prästerna hade tänt

23:3 5 Mos 13:4, Jos 24:25f, 2 Kung 11:14, 2 Krön 15:12. **23:4**
2 Kung 21:7, 25:18, 2 Krön 34:3f. **23:5** 2 Kung 21:3. **23:6**
2 Krön 34:4. **23:7** 1 Kung 14:24, 15:12. **23:8** Jer 11:13.

offereld, från Geba ända till Beer-Sheba. Han bröt ner offerhöjderna vid portarna, de som fanns vid ingången till stadsfogden Josuas port och de som fanns till vänster när man gick in genom stadsporten.

⁹ Men offerhöjdsprästerna fick inte stiga upp till HERRENS altare i Jerusalem, utan de åt osyrat bröd bland sina bröder.

¹⁰ Josia orenade också Tofet i Hinnoms barns dal för att ingen skulle låta sin son eller dotter gå genom eld till offer åt Molok.

¹¹ Han tog bort de hästar som Juda kungar hade invigt åt solen och ställt upp så att man inte kunde gå in i HERRENS hus, vid hovmannen Netan-Meleks kammare i Parvarim. Solens vagnar brände han upp.

¹² Kungen bröt ner altarna på taket över Ahas övre sal som Juda kungar hade gjort, likaså de altaren som Manasse hade gjort på de båda förgårdarna till HERRENS hus. Sedan skyndade han bort därifrån och kastade stoftet av dem i Kidrons dal.

¹³ Han orenade offerhöjderna öster om

23:8 Geba Nordgräns för Juda rike (jfr 1 Kung 15:22), ca 1 mil norr om Jerusalem. **23:8** Beer-Sheba Den södra gränsstaden. Här har stenar från ett altare raserat av Josia eller Hiskia (2 Krön 31:1) hittats. **23:9** Hes 44:10f. **23:10** 3 Mos 18:21, Jer 7:31. **23:10** Tofet Betyder "hård". Här offrades barn åt avgudar (3 Mos 20:2f, Jer 32:35). Hinnomsdalen låg sydväst om Jerusalem och användes senare som en bild för evig eld ("Gehenna", Matt 5:22). **23:11** 1 Krön 26:18. **23:11** Solens vagnar Mytologiska solgudar ansågs köra en vagn över himlavalvet. **23:12** 2 Kung 11:18, 21:5, 2 Krön 30:14, Jer 19:13, Sef 1:5. **23:13** 4 Mos 21:29, 1 Kung 11:5f.

Jerusalem och söder om Fördärvets berg, som Israels kung Salomo hade byggt åt Astarte, sidoniernas vidrighet, åt Kemosh, Moabs vidrighet och åt Milkom, ammoniternas avskyvärda avgud.

¹⁴ Stoderna slog han sönder och asherapålarna högg han ner. Platsen där de hade stått fyllde han med människoben.

¹⁵ Han bröt också ner altaret i Betel med dess offerhöjd. Det var den offerhöjd som Jerobeam, Nebats son, hade byggt upp, han som fick Israel att synda. Därefter brände han offerhöjden och stötte sönder den till stoft och brände dessutom Asheran.

¹⁶ När Josia såg sig om och fick se gravarna som fanns på berget, lät han hämta ut benen ur gravarna och brände dem på altaret och orenade det så, i enlighet med HERRENS ord genom gudsmannen som sade att det skulle ske.

¹⁷ Kungen frågade: "Vad är det för ett minnesmärke som jag ser där?" Folket i staden svarade: "Där ligger gudsmannen begravd, han som kom från Juda och ropade mot altaret i Betel att det skulle ske som du nu har gjort."

¹⁸ Då sade han: "Låt honom vara. Ingen får röra hans ben." Så lämnade man hans ben i fred och även benen av den profet som hade kommit dit från Samarien.

23:13 Fördärvets berg Troligen Olivberget (på hebreiska mashchít och zájit). Se 1 Kung 11:7. **23:14** 2 Mos 34:13, 5 Mos 7:5.

23:14 människoben Bärare av orenhet (jfr 4 Mos 19:11f). **23:15** 1 Kung 12:28f, 13:2, 32. **23:16** 1 Kung 13:1f, 2 Krön 34:5. **23:16** gudsmannen En profet trehundra år tidigare (se 1 Kung 13).

23:17 1 Kung 13:29f. **23:18** 1 Kung 13:11f.

¹⁹ Josia avlägsnade också alla de offerhöjdshus i Samariens städer som Israels kungar hade byggt upp och som väckt HERRENS vrede. Han gjorde med dem precis på samma sätt som han hade gjort i Betel.

²⁰ Alla offerhöjdspräster som fanns där avrättade han på altarna och brände människoben ovanpå dem. Därefter vände han tillbaka till Jerusalem.

Ett rätt påskfirande

²¹ Kungen befalldes allt folket: ”Fira påskhögtid åt HERREN er Gud så som det är föreskrivet i denna förbundsbok.”

²² En sådan påskhögtid hade nämligen inte firats sedan den tid då domarna dömde Israel, inte någon gång under hela den tid som kungar regerade i Israel och Juda.

²³ Det var först i kung Josias artonde regeringsår som en sådan påskhögtid firades åt HERREN i Jerusalem.

Josias övriga åtgärder

²⁴ Dessutom skaffade Josia bort andebesvärjarna och spåmännen, husgudarna och avgudarna och allt det avskyvärda som man kunde se i Juda land och i Jerusalem. Han gjorde det för att upprätthålla de lagord som fanns skrivna i den bok som prästen Hilkia hade funnit i HERRENS hus.

23:20 1 Kung 18:40, 2 Krön 34:5f. **23:21** 2 Mos 12:3f, 5 Mos 16:2f, 2 Krön 35:1f. **23:21** Fira påskhögtid Se den utförligare skildringen i 2 Krön 35. **23:24** 3 Mos 19:31, 20:27, 5 Mos 18:10f, Jes 8:19.

23:24 husgudarna Statyetter förknippade med folketro och vidskepelse (se 1 Mos 31:34 med not).

25 Före Josia hade det inte funnits någon kung som var som han, ingen som så av hela sitt hjärta, hela sin själ och hela sin kraft hade vänt sig till HERREN i enlighet med hela Mose lag. Efter honom kom inte heller någon som var lik honom.

26 Ändå vände HERREN sig inte från sin stora vredes glöd. Hans vrede hade blivit upptänd mot Juda på grund av allt det som Manasse hade gjort och väckt hans vrede med.

27 HERREN sade: "Också Juda ska jag driva bort från mitt ansikte, liksom jag har drivit bort Israel. Jag ska förkasta Jerusalem, denna stad som jag hade utvalt, och även det hus om vilket jag hade sagt: Mitt namn ska vara där."

Slutet av Josias regering

28 Vad som mer finns att säga om Josia och om allt som han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

29 Under hans tid drog farao Neko, kungen av Egypten, upp mot Assyriens kung vid floden Eufrat. Då tågade kung Josia emot honom men blev dödad av honom vid Megiddo under första sammandrabbningen.

23:25 2 Kung 18:5. **23:26** 2 Kung 21:2f, Jer 15:4. **23:27**
1 Kung 8:29, 9:3, 2 Kung 24:3f. **23:29** 2 Krön 35:20f, Jer 46:2.

23:29 farao Neko Neko II (610-595 fKr) ville år 609 hjälpa de sista kvarvarande assyrierna i Harran i norra Syrien, som var trängda av babylonierna efter Nineves fall 612 fKr (se Nahums bok). Josia stödde babylonierna liksom hans farfar Hiskia (20:12 med not).

23:29 Megiddo Det talas i Upp 16:16 om en framtida drabbning här vid "Harmagedon".

³⁰ Hans tjänare förde hans döda kropp i en vagn bort från Megiddo till Jerusalem och begravde honom i hans grav.

Men folket i landet tog Josias son Joahas och smorde honom och gjorde honom till kung efter hans far.

Joahas blir kung i Juda

³¹ Joahas var tjugotre år när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Hamutal och hon var dotter till Jeremia från Libna.

³² Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, precis som hans fäder hade gjort.

³³ Faraon Neko lät sätta honom i fängelse i Ribla i Hamats land och gjorde så slut på hans regering i Jerusalem. Han pålade landet en skatt på hundra talenter silver och en talent guld.

³⁴ Och faraon Neko gjorde Eljakim, Josias son, till kung i hans far Josias ställe och ändrade hans namn till Jojakim. Men han tog med sig Joahas, som på så sätt kom till Egypten och dog där.

Jojakim blir kung i Juda

³⁵ Jojakim gav silvret och guldets åt faraon. Men han måste beskatta landet för att kunna få fram de pengar som faraon gett befallning om. Allt eftersom var och en av folket i landet blev beskattad,

23:30 2 Kung 9:28, 2 Krön 36:1f, Jer 22:11f. **23:31** 2 Kung 24:18.

23:31 Joahas ... tre månader År 609 fKr. Joahas betyder "Herren griper". Se även 2 Krön 36, Jer 22:10f. **23:33** Ribla Befäst centralort och armehögkvarter i västra Syrien (se även 25:6). **23:33** hundra talenter silver och en talent guld Ca 3 ton silver och 30 kg guld. **23:35** 2 Kung 15:20.

drev man in silvret och guldets från dem för att sedan betala ut det till farao Neko.

³⁶ Jojakim var tjugofem år när han blev kung, och han regerade elva år i Jerusalem. Hans mor hette Sebida och hon var dotter till Pedaja från Ruma.

³⁷ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, precis som hans fäder hade gjort.

24

¹ Under hans tid drog kung Nebukadnessar av Babel upp och Jojakim blev hans tjänare i tre år. Men sedan gjorde han uppror mot honom.

² Då sände HERREN över honom kaldeernas, arameernas, moabiternas och ammoniternas härar. Han sände dem över Juda för att förgöra det – i enlighet med det ord som HERREN hade talat genom sina tjänare profeterna.

23:36 Jojakim ... elva år År 609-598 fKr. Jojakim betyder "Herren ska upprätta". Se även 2 Krön 36:4f. Föraktade Herrens ord (Jer 26, 36) och kritiserades av Jeremia (Jer 22:13f). **24:1**

2 Krön 36:6f. **24:1** Nebukadnessar Regerade i Babel 605-562 fKr. Byggde med Guds hjälp (Jer 27:6f) upp Babel till en världsmakt. Ödmjukades för sitt högmod och ärade sedan Gud (se Dan 1-4).

24:1 uppror År 605 fKr besegrade Nebukadnessar farao Neko (23:29) i Syrien. Han tog över Juda och lät hämta gisslan till Babel, däribland Daniel och hans vänner (Dan 1:1f). Efter ett misslyckat babyloniskt invasionsförsök mot Egypten 601 f Kr såg Jojakim sin chans till frihet. **24:2** 2 Kung 20:17, 22:15f, Jer 13:9f. **24:2** kaldeerna Arameiskt folk som tog över Babel. Deras härjningar förutsades av profeten Habackuk (Hab 1:6f). **24:2** genom sina tjänare profeterna Särskilt Jeremia (Jer 2-25) och Hesekiel (Hes 4-24).

³ Ja, det var helt efter HERRENS ord som detta drabbade Juda så att han försköt dem från sitt ansikte för de synder Manasse hade begått, för allt som han hade gjort,

⁴ också för det oskyldiga blod som han hade spillt, för han hade uppfyllt Jerusalem med oskyldigt blod. Det ville HERREN inte förlåta.

⁵ Vad som mer finns att säga om Jojakim och allt som han gjorde, det är skrivet i Juda kungars krönika.

⁶ Jojakim gick till vila hos sina fäder. Hans son Jojakim blev kung efter honom.

⁷ Därefter drog Egyptens kung inte mer ut ur sitt land, för Babels kung hade intagit allt som tillhörde Egyptens kung, från Egyptens bäckravin ända till floden Euftrat.

Jojakim blir kung i Juda

⁸ Jojakim var arton år när han blev kung, och han regerade tre månader i Jerusalem. Hans mor hette Nehushta och hon var dotter till Elnatan från Jerusalem.

⁹ Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, precis som hans far hade gjort.

¹⁰ Vid den tiden drog den babyloniske kungen Nebukadnessars tjänare upp mot Jerusalem och staden blev belägrad.

24:3 2 Kung 21:11f, 23:27, Jer 15:4. **24:4** 2 Kung 21:16. **24:7** Egyptens bäckravin Wadi el-Arish, Israels traditionella gräns i sydväst mot Sinai (4 Mos 34:5). **24:8** 1 Krön 3:16, 2 Krön 36:9f.

24:8 Jojakim ... tre månader December 598 till mars 597 fKr; så länge belägringen varade (vers 10). Jojakim betyder "Herren ska grunda". Juridisk förfader till Jesus (Matt 1:11).

11 Babels kung Nebukadnessar kom till staden medan hans tjänare belägrade den.

12 Då gav sig Juda kung Jojakin åt kungen av Babel med sin mor och med sina tjänare, sina befälhavare och hovmän. Babels kung tog honom till fånga i sitt åttonde regeringsår.

13 Han förde bort därifrån alla skatter i HERRENS hus och skatterna i det kungliga palatset. Han bröt också loss beläggningen från alla guldföremål som Salomo, Israels kung, hade gjort för HERRENS tempel, detta i enlighet med vad HERREN hade sagt.

14 Hela Jerusalem, alla befälhavare och alla tappra stridsmän, alla hantverkare och smeder förde han bort i fångenskap, tillsammans 10 000 män. Bara de fattigaste i landet lämnades kvar.

15 Han förde bort Jojakin till Babel. Dessutom förde han kungens mor, hans hustrur och hovmän tillsammans med de mäktiga i landet som fångar från Jerusalem till Babel.

16 Alla tappra och krigsdugliga stridsmän till ett antal av 7 000, liksom hantverkarna och smederna, tillsammans 1 000, fördes också av den babyloniske kungen i fångenskap till Babel.

17 Men Babels kung gjorde Jojakins farbror Mattanja till kung i hans ställe och ändrade hans namn till Sidkia.

Sidkia blir den siste kungen i Juda

24:13 2 Kung 18:16, 20:17, 2 Krön 36:10, Jes 30:6. **24:14** 1 Sam 13:19. **24:14** förde ... bort i fångenskap Hesekiel profeterade för dem i Babel från 593 f Kr. Se även Jer 24 och 29. **24:15** Jer 22:26. **24:16** Jer 52:28f. **24:17** Jer 37:1f.

18 Sidkia var tjuogoett år när han blev kung och han regerade elva år i Jerusalem. Hans mor hette Hamital och hon var dotter till Jeremia från Libna.

19 Han gjorde det som var ont i HERRENS ögon, precis som Jojakim hade gjort.

20 Det var på grund av HERRENS vrede som detta hände med Jerusalem och Juda. Och till slut förkastade han dem från sitt ansikte.

25

Jerusalem faller

1 Sidkia gjorde uppror mot Babels kung. På tionde dagen i den tionde månaden av Sidkias nionde regeringsår kom den babyloniske kungen Nebukadnessar med hela sin här till Jerusalem och belägrade staden. De byggde en belägringsmur runt omkring den.

2 Staden var belägrad ända till kung Sidkias elfte regeringsår.

3 Men på nionde dagen i månaden var svälten så svår i staden att folket i landet inte hade något att äta.

24:18 2 Kung 23:31, 1 Krön 3:15, 2 Krön 36:11f, Jer 52:1f. **24:18** Sidkia ... elva år Ca 597-587 fKr. Sidkia betyder "Herren är min rättfärdighet". Se även 2 Krön 36:11f. Rådfrågade profeten Jeremia (Jer 21, 37-38) men lyssnade inte (32:3, 37:2). **25:1** 2 Krön 36:17f, Jer 39:1f, 52:4f. **25:1** tionde månaden ... nionde regeringsår December år 588 fKr. **25:1** belägrade staden Händelserna kring Jerusalems fall skildras i Jer 34-39 och bearbetas i Klagovisorna som troligen skrevs strax efteråt. **25:3** Jer 52:6. **25:3** nionde dagen i månaden I den fjärde månaden (jfr Jer 52:6), juni-juli 587 fKr.

⁴ Staden stormades och allt krigsfolket flydde under natten genom porten mellan de båda murarna, den port som ledde till den kungliga trädgården, medan kaldeerna låg runt omkring staden. Kungen tog vägen mot Hedmarken.

⁵ Men kaldeernas här förföljde kungen och hann upp honom på Jerikos hedmarker, sedan hela hans här hade övergett honom och skingrats.

⁶ De grep Sidkia och förde honom till den babyloniske kungen i Ribla. Där uttalades domen över honom.

⁷ De avrättade Sidkias barn inför hans ögon, och på Sidkia själv stack de ut ögonen. De fängslade honom med kopparkedjor och förde honom till Babel.

Templet förstörs

⁸ På sjunde dagen i den femte månaden av Babels kung Nebukadnessars nittonde regeringsår kom den babyloniske kungens tjänare Nebusaradan, överste för livvakterna, till Jerusalem.

⁹ Han brände ner HERRENS hus och det kungliga palatset. Alla hus i Jerusalem, alla de förnämas hus brände han i eld.

¹⁰ Murarna runt Jerusalem bröts ner av hela den här av kaldeer som översten för livvakterna hade med sig.

¹¹ Resten av folket – de som var kvar i staden och överlöparna som gått över till Babels kung, liksom

25:6 2 Kung 23:33. **25:8** femte månaden Juli-augusti 587 fKr. I judisk tradition sörs templets förstörelse den nionde dagen i den femte månaden (Tisha b'Av, jfr Sak 7:3). **25:8** livvakterna Annan översättning: "slaktarna" eller "kockarna" (föråldrad titel). **25:9** Esra 5:12, Jer 34:22, Amos 2:5.

den övriga hopen – förde Nebusaradan, översten för livvakterna, bort i fångenskap.

¹² Men av de fattigaste i landet lämnade översten för livvakterna kvar några att sköta vingårdarna och åkrarna.

¹³ Kopparpelarna i HERRENS hus, tvättställen och kopparhavet i HERRENS hus slog kaldeerna sönder och förde kopparn till Babel.

¹⁴ Och askkärnen, skovlarna, knivarna, skålarna och alla kopparkärl som hade använts vid gudstjänsten tog de med sig.

¹⁵ Likaså tog översten för livvakterna fyrfaten och offerskålarna, allt som var av rent guld eller av rent silver.

¹⁶ Vad gäller de två pelarna, havet och tvättställen som Salomo hade låtit göra till HERRENS hus, så kunde kopparn i alla dessa föremål inte vägas.

¹⁷ Arton alnar hög var den ena pelaren och ovanpå den var ett pelarhuvud av koppar. Pelarhuvudet var tre alnar högt och omgavs av ett nätverk av granatäpplen, alltsammans av koppar. Likadant var nätverket på den andra pelaren.

Juda rikes undergång

¹⁸ Översten för livvakterna tog översteprästen Seraja och Sefanja, prästen närmast under honom, likaså de tre som höll vakt vid ingången.

¹⁹ Och från staden tog han hovmannen som var anförare för krigsfolket och fem av kungens

närmaste män som påträffades i staden, likaså överbefälhavarens sekreterare som brukade skriva ut folket i landet till krigstjänst samt sextio andra män av landets folk som påträffades i staden.

²⁰ Dessa tog Nebusaradan, översten för livvakterna, och förde dem till den babyloniske kungen i Ribla.

²¹ Och Babels kung lät avrätta dem där, i Ribla i Hamats land. Så blev Juda bortfört från sitt land.

Gedalja sätts över dem som är kvar

²² Men över folket som blev kvar i Juda land, folket som Babels kung Nebukadnessar lämnade kvar, satte han Gedalja, son till Ahikam, son till Shafan.

²³ När alla krigsbefälhavare tillsammans med sina män fick höra att Babels kung hade satt Gedalja över landet, kom de till Gedalja i Mispa, nämligen Ismael, Netanjas son, Johanan, Kareas son, netofatiten Seraja, Tanhumets son, och Jaasanja, maakatitens son, med sina män.

²⁴ Gedalja gav dem och deras män sin ed och sade till dem: "Var inte rädda för kaldeernas tjänare. Stanna kvar i landet och tjäna Babels kung, så ska det gå er väl."

²⁵ Men i sjunde månaden kom Ismael, son till

25:22 Jer 40:5f. **25:22** Gedalja Betyder "Herren är stor". Ett sigill märkt "Gedalja, kunglig förvaltare" har hittats i Lakish från tiden före invasionen. Mordet på Gedalja och flykten till Egypten beskrivs i Jer 40-44.

25:23 Mispa Gränsfort (2 Krön 16:6, 1 Sam 7:5f) drygt en mil norr om Jerusalem (1 Kung 15:22).

25:23 Jaasanja Betyder "Herren lyssnar". Hans personliga sigill har hittats vid utgrävningar i Mispa, karvat i onyx och dekorerat med en tupp. **25:25** Jer 41:1f. **25:25** i sjunde månaden Högtidsmånaden (se 3 Mos 23:24f), antingen år 587 f Kr eller några år senare.

Netanja, son till Elishama av kunglig börd, med tio män. De slog ihjäl Gedalja och de judar och kaldeer som var hos honom i Mispa.

²⁶ Då bröt allt folket upp, från den minste till den störste, tillsammans med härförarna och begav sig till Egypten. De var nämligen rädda för kaldeerna.

Jojakin befrias ur fångelset

²⁷ Men i det trettiosjunde året efter att Juda kung Jojakin hade förts bort i fångenskap, i tolfte månaden på tjugosjunde dagen i månaden, benådade Babels kung Evil-Merodak – samma år han blev kung – Juda kung Jojakin och hämtade ut honom ur fångelset.

²⁸ Han talade vänligt med honom och gav honom främsta platsen bland kungarna som var hos honom i Babel.

²⁹ Han fick lägga av sin fångdräkt och ständigt äta vid kungens bord så länge han levde.

³⁰ Ett fast underhåll fick han från kungen, dag för dag, så länge han levde.

25:26 Jer 41:17f. **25:27** Jer 52:31f. **25:27** trettiosjunde året ... i tolfte månaden på tjugosjunde dagen 22 mars 561 fKr. **25:27** Evil-Merodak På babyloniska Amel-Marduk, "Marduks man". Regerade 562-560 fKr och ändrade på många av sin far Nebukadnessars beslut. På hebreiska kan evil också översättas "dåre". **25:29** Ett fast underhåll Juda kung Jojakin finns omnämnd i babyloniska ransoneringslistor från Nebukadnessars tid.

CV

Svenska Folkbibeln
The Holy Bible in Swedish, Svenska Folkbibeln
translation

copyright © 1996,1998,2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och
Stiftelsen Biblicum, Ljungby

Language: Svenska (Swedish)

Reviderad från Svenska Folkbibeln 98 och grundtexten. Gamla testamentet
© 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm Nya testamentet ©
1996, 1998, 2015, Stiftelsen Svenska Folkbibeln, Stockholm, och Stiftelsen
Biblicum, Ljungby

2024-12-18

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Dec 2024 from source files
dated 18 Dec 2024

1f751582-bd9a-5655-ac63-85d69149ba09